

VIIMEINEN TUOMIO

- [Jumalan ennakkosuunnitelma](#)
- [Synnin tulo maailmaan ja sen seuraukset](#)
- [Kadotus](#)
- [Tulinen järvi – toinen kuolema](#)
- [Onko helvetti oikeasti olemassa?](#)
- [Millainen on Jumala?](#)
- [Mikä on Jumalan tahto ihmiskunnan suhteen?](#)
- [Jumalan tuli](#)
- [Mitä tuomio tarkoittaa?](#)
- [Mitä on Jumalan kuritus?](#)
- [Onko rangaistuksessa kyse vertauskuvasta vai kirjaimellisesta ilmauksesta?](#)
- [Onko rangaistus ikuinen?](#)
- [Ikuinen, iankaikkinen elämä](#)
- [Tulisen järven tuska](#)
- [Kenet Jeesus pelastaa?](#)
- [Annihilaatio ... vai pelastuvatko sittenkin kaikki?](#)
- [Lopuksi](#)
- [Lähteet ja lyhenteet](#)

- [Jumalan ennakkosuunnitelma](#)

Niin saatana kuin ihmisetkin ovat halukkaasti tehneet syntiä ja sen vuoksi ovat siitä vastuussa. Jumala on kuitenkin kaukonäköisyydessään varautunut kattamaan ihmisten synnit ja on päättänyt lähettää lunastajan jo ennen maailman perustamista:

I Piet 1:19-20 vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, 20 hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten,

Ilm 13:7 Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot.
13:8 Ja kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämäkirjaan, hamasta maailman perustamisesta.

Jumala on suunnitellut kaiken jo ennen maailman perustamista: Saatanan, Adamin ja Eevan lankeamisen, Kristuksen lunastusuhrin, Kristuksen toisen tulemisen Tuhatvuotisen valtakunnan kuninkaana ja viimein – kuolleiden ylösnousemuksen ja viimeisen tuomion.

Ihmiset tietävät, että Jumala on luonut maailman, mutta mitä sen jälkeen on Jumala suunnitellut, siitä ihmisillä ei ole käsitystä. Moni ajattelee, että Jumala epäonnistui luomissuunnitelmissaan ja saatana pääsi yllättämään. Jumala ei tee virheratkaisuja, vaan kaikki etenee hänen suunnitelmiansa mukaisesti. Hän tietää etukäteen mitä tulee tapahtumaan, koska hän aiheuttaa nämä tapahtumat.

Room 11:36 "Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen".

Jes 45:6 jotta tiedettäisiin auringon noususta sen laskemille asti, että paitsi minua ei ole yhtäkään: minä olen Herra eikä toista ole, 7 minä, joka teen valkeuden ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden (engl. create evil); minä, Herra, teen kaiken tämän. – Jumala tuottaa niin onnen [rauhan] kuin onnettomuudenkin [oik. pahuuden]. Olemmeko ajatelleet, että Jumala hyvydessään tuo vain iloa ja rauhaa? Miksi Jumala tuottaisi tarkoituksellisesti pahuutta (evil)?

KJV kääntää pahuuden Strong's H7451 seuraavin tavoin:
evil (442x), wickedness (59x), wicked (25x),

mischief (21x), hurt (20x), bad (13x), trouble (10x), sore (9x), affliction (6x), ill (5x), adversity (4x), ill favoured (3x), harm (3x), naught (3x), noisome (2x), grievous (2x), sad (2x), miscellaneous (34x).

Jumala on luonut maailman ja myös saatanan, joka on "tämän maailman kuningas". Nähtävästi saatanan toimet kuuluvat Jumalan ennalta määräämään suunnitelmaan, koska muutoinhan Jumala kaikkivaltiaana olisi tuhonnut saatanan heti kun saatana asettui vastustamaan Jumalan tahtoa. Miksi Jumala antoi näin tapahtua? Miksi Jumala salli saatanan vietellä Adamin ja Eevan syntiin ja sitä kautta salli synnin tulla maailmaan kaikkine seurauksineen. Näitä seurauksia käsittelen tässäkin luvussa.

Jos siis Jumala on kaiken ennalta määrännyt toteutumaan, **se tarkoittaa, että Jumala korjaa asian viimeisen tuomion yhteydessä eikä rankaise ikuisella päättymättömällä kidutuksella ihmisiä sellaisesta, jonka Jumala itse on aiheuttanut.**

Kristus kuoli kaikkien puolesta, niin hyvien kuin pahojen. Pahat eivät vain ymmärrä tätä. Ymmärtämättömyydenkö vuoksi heidän pitäisi kitua ikuisesti tulijärvessä? Ei Paavalikaan ymmärtänyt, että hän teki suurta vääryyttä Kristukselle ja kristikunnalle, mutta mitä teki Kristus – käännutti pakolla Paavalin.

Joh 11:41 ... Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, minä kiitän sinua, että olet minua kuullut. 42 Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet...

Jeesus sanoi Joh 11:41-42, että Jumala kuulee häntä *aina* (ei ainoastaan kuule vaan toteuttaa hänen pyyntönsä). Kun Jeesusta ristiinnaulittiin, hän sanoi: Luuk 23:34 "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä

[ymmärrä], mitä he tekevät.” – Voimme olla varmoja, että ristiinnaulitsemista vaatineet juutalaiset ovat saaneet anteeksi tekonsa. Jos näin hirveitä tekoja voi saada anteeksi, edes pyytämättä, eivätkö meidänkin tekosemme ole anteeksiannetut, vaikka olisimme niin maailman pauloissa, ettemme osaisi niitä edes pyytää anteeksi. Jumalan tuli voi puhdistaa meidät kaikki vaikka kuinka inhottavista teoista. Jeesus pysäytti Paavalin, joka täynnä vihaa oli matkalla pidättämään lisää kristittyjä. Olisihan Jeesus voinut tuhota Jumalan kuluttavalla tulella Paavalin, mutta hän valitsi toisin; hän pakotti Paavalin muuttamaan mieltään ja Paavalista tulikin innokas kristitty ja Jeesuksen kannattaja. Entäpä jos Paavali ei olekaan ainoa, joka on pakotettu uskoon; entäpä jos viimeisen tuomion jälkeen miljardit ihmiset ovat matkalla tuliseen järveen. Jättääkö Jeesus heidät sinne kärventymään ja lähtee riemuitsemaan pyhiensä kanssa Uuteen Jerusalemiin? Vai pakottaako hän heidät kaikki samalla tavoin kuin Paavalin? – Oppineet teologit kuitenkin todistavat, että ei Jumalakaan voi antaa anteeksi kenellekään syntiselle, jos tämä ei itse kadu ja pyydä. Mutta, kuten Jeesus sanoi: “he eivät ymmärrä mitä he tekevät”. Kun tulisen järven henkinen tuli polttaa heitä, he tulevat ymmärtämään – ja katumaan – ja pyytämään – ja saavat anteeksi.

Room 3:10 niinkuin kirjoitettu on: “Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,

11 ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa;

12 kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; **ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.** – Voimme tietysti lohduttautua sillä, että jos kadumme syntejämme, saamme ne anteeksi ja voimme pelastua. Valitettavasti on vain niin, että suurin osa ihmiskunnasta ei edes ymmärrä tekevänsä syntiä tai mitään väärää. Itse asiassa nämä

ihmiset kuvittelevat asian olevan päinvastoin; hehän ovat hyviä uskovaisia. Kristittyjä. Tai sitten he ovat hyviä muslimeja, shioja,... Tai he ovat hyviä ateisteja, jotka eivät tarvitse Jumalaa. Kaikki nämä eivät osaa ymmärtää. He vain haluavat olla hyviä ihmisiä. Mutta silti, **ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.** – Tässä kohden Paavali hieman liioittelee. Tiedämme sen siitä, että Kristuksen tullessa toisen kerran, häntä vastaan tulevat ensimmäisen ylösnousemuksen vanhurskaat eli pyhät. Mutta isossa kuvassa Paavali on oikeassa.

Jumala on *kaiken* ennaltamäärännyt:

Apt 4:26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuansa vastaan.'

27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,

28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi.

Jumala oli ennalta tiennyt syntiinlankeemuksesta ja myös saatanan myyräntyöstä ja pyrkimyksestä päästä tämän maailman kuninkaaksi. Hän oli ennalta suunnitellut poikansa syntyvän maailmaan sen pelastajaksi synnin vallasta. Hän oli – tätä voi olla vaikea ymmärtää – ennalta päättänyt antaa poikansa Jeesuksen ristiinnaulittavaksi.

- [Synnin tulo maailmaan ja sen seuraukset](#)

1 Moos 3:22 Ja Herra Jumala sanoi: "Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!" 23 Niin Herra Jumala ajoi hänet

pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu. 24 Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä”.

Vuosia sitten kun pohdiskelin synnin olemusta ja sen seurauksia ajattelin tähän tapaan: Ihmisellä on vapaa valinta elämänsä suhteen. Adamilla ja Eevalla ei kuitenkaan ollut halua ja tarkoitusta tehdä syntiä. He vain olivat kokemattomia; koskaan ennen ei heitä vastaan tullut tilannetta, jossa olisi pitänyt päättää vastustaa houkutusta. Tässä mielessä Jumala ei luonut täydellistä omaa kuvaansa, vaan henkisesti heikon ihmisparin vastustamaan syntiä, mitä he eivät edes tunteneet kunnolla. He olivat kuin pikkulapsi keksipurkilla, josta äiti oli kieltänyt syömästä.

Jumala, joka tietää kaiken ennakkoltakin, on varmasti tiennyt saatanan lankeamisesta ja aikomuksesta vietellä Adam ja Eeva. Miksi hän antoi sen tapahtua eikä vahvistanut heitä kestämään saatanan houkutuksia? Myös tiedämme Jumalan jo ennen maailman luomista suunnitelleen Pojalleen tiettyä tehtävää ja Pojan apulaisetkin (apostolit) olivat jo Jumalan suunnitelmissa sekä myös *valitut* seuraajat. Adam ja Eeva, ensimmäiset ihmiset, eivät suinkaan olleet täydellisiä joutuessaan saatanan pettämiksi. He vain eivät olleet aiemmin joutuneet saatanan pettämiksi. Eivät he myöskään olleet aloitteen tekijöitä. Jospa siis vain uskoisimme, että Jumalan tiet ja ajatukset ovat niin paljon korkeammat kuin meidän ihmisten, vaikka mekin olemmekin luodut Jumalan kuvaksi – lähes jumalolennoiksi.

Jos Jeesus olisi ollut sekä Jumala että täydellinen ihminen, kuten valtakirkot uskovat, ei Jeesuksella olisi ollut voitettavanaan kiusauksia. Mutta Jeesuskin oli ihminen ja ei edes Hän ollut alkujaan täydellinen, mutta

tuli sellaiseksi kärsimysten kautta. Heb 2:10 *Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.* – Adamin ja Eevan elämä oli ollut huoletonta vailla mitään kärsimyksiä. Heitä ei ollut kukaan yrittänytkään pettää eli he olivat täysin valmistautumattomia saatanan viettelyksiin. Jeesuksenkin täytyi oppia tottelevaisuutta kärsimysten kautta: Heb 5:8 *Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden, 9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,.*

Jeesuksen maalliset kärsimykset tekivät Hänestä täydellisen ottamaan vastaan Jumalan Hänelle antaman korkean aseman ja vallan, kaiken vallan taivaassa ja maan päällä. Myös Jumalan valittuja koetellaan ja opetetaan maan päällisen elämän aikana ottamaan vastaan Jumalan valtakunnassa korkea hallintoasema Kristuksen alaisena.

Jumalan enkelit taivaassa ovat täysin tottelevaisia ja synnittömiä. Sen sijaan kaikki ihmiset ovat tehneet syntiä. Jos kerran ihmisellä (kaikilla) on vapaa valinta tehdä tai jättää tekemättä syntiä, miksi kuitenkin kaikki tekevät sitä? Eikö löytyisi edes yksi, joka on vapaa synnin tekemisestä? Ei sellaista ihmistä ole; jo Raamatun Roomalaiskirje sanoi: Room 3:23 *Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.*

Kun nyt vuosien kuluttua palaan näihin kysymyksiin, haluan aluksi todeta, että jätin nämä asiat viimeisten joukkoon, koska pidin niitä vaikeina useastakin syystä. Selvitettäviä asioita ovat mm.

– Mitä Jumala tahtoo ihmiskunnasta? Mikä on Jumalan suunnitelma, jonka hän tulee varmasti toteuttamaan?

- Onko Raamatun ilmoitus Jumalan tahdosta selvä ja tulkintavapaa?
- Kun Jumala sanoo syntisten joutuvan tuliseen järveen, onko se otettava kirjaimellisesti vai onko tulinen järvi vain kuvaannollinen ilmaus, kielikuva?
- Onko tulijärven rangaistus ikuinen eli päättymätön?
- Mitä *tuli* tarkoittaa pelastuksen yhteydessä?

Synnin palkka on kuolema

Jumala tahtoo, että kaikki tulisivat katumukseen ja pelastuisivat: 1 Tim.2:4 *joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.*

Jumala tiesi jo ennen aikojen alkua, että ihmiset tulisivat lankeamaan syntiin ja tarvitsisivat *meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja,*

Jumala on rakkaus – useimmat ihmiset mielellään hyväksyvät tämän. Tältä pohjalta ihmiset eivät millään halua hyväksyä Raamatussa moneen kertaan vahvistettua sanaa syntisten rangaistuksesta, ikuista piinaa tulisessa järvessä. Sen vielä voisi hyväksyä, että Adolf Hitler ja Josef Stalin joutuisivat kitumaan Pol Potin kanssa tulisessa järvessä.

Entä sitten se vanha mummo, jonka ehkä ainoa synti on *pelokkuus*: Ilm 21:8 *Mutta pelkurien* (Strong's 1169 *δειλός deilós*, engl. timid, fearful) *ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen*

ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema.”. – Hänkö olisi tulijärvessä Hitlerin ja Stalinin kanssa? Vuosisadat ja tuhannet ovat valtakirkot pitäneet ihmisiä pelon ja kauhun vallassa. Tulisella järvellä on peloteltu kirkkokansaa pysymään ruodussa. Mutta, Jumalaa pitäisi totella rakkaudesta ei rangaistuksen pelosta.

Jokainen ihminen on tehnyt syntiä ja saa siitä palkaksi kuoleman: Joh 1:29 *Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: “Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!* Kuolema tarkoittaa ns. *ensimmäistä kuolemaa*, jonka kaikki joutuvat kokemaan. Tässä kuitenkin tarkoitetaan nk. *toista kuolemaa*, tuomiota viimeisellä tuomiolla. Uskomalla Jeesuksen lunastusuhriin ja tekemällä elämässään mahdollisimman hyvin Jumalan tahdon mukaan, ihminen säästyy toiselta kuolemalta.

Millaisen rangaistuksen saavat ne, jotka tuomitaan toiseen kuolemaan?

Room 9:20 *Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaikesti tehty sano tekijälleen: “Miksi minusta tällaisen teit?”* 21 *Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten?* 12:3 *Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestänsä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut.*

Paitsi uskon määrää, Jumala myös ratkaisee keitä Hän vetää puoleensa ja Kristuksen tykö: Joh. 6:44 *Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä*

päivänä.

Kysymys ei siis suinkaan ole ihmisen omasta valinnasta, vaan Jumalan. Jeesuskin totesi opetuslapsilleen, että he eivät valinneet Jeesusta, vaan Jeesus valitsi heidät.

Mitä meidän pitäisi ajatella yllä olevista Raamatunjakeista? Ensinnäkin: Jumala ei ole luonut kaikkia ihmisiä samanlaisiksi. Toiset on tehty 'halpaa käyttöä' varten, toiset 'jaloa tehtävää' varten. Halpaa käyttöä varten tehdyt ovat saaneet uskoa vähäisemmän määrän kuin jaloa tehtävää varten luodut. Tuntuuko tämä epäoikeudenmukaiselta? Ajattelen näin: on samantekevää miten meidän käy ensimmäisessä vaiheessa eli elämässä ensimmäiseen kuolemaan asti. Jos Jumala jättäisi 'vähäiset astiansa' heitteille ilman mahdollisuutta pelastua, se olisi epäoikeudenmukaista. Jumala itse on antanut erilaiset lähtökohdat kullekin ihmiselle. Jospa taas Jumalan suunnitelma – jota ihmiset eivät näytä ymmärtävän – on, että kaikki ihmiset pelastuvat Jumalan puhdistavassa tulessa viimeisen tuomion lukemisen jälkeen. Kerran vielä; Jumala tahtoo kaikkien pelastuvan! Jopa kristittyjen suurin vainoaja Saul (sittemmin tunnettu apostoli Paavalina) sai armon ja pelastuksen. Luotammeko siihen, että Jumala on rakkaus, ja Jumala on vanhurskaus? Emme vain aina ymmärrä Jesajan sanoja: *Jes 55:9 Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.* Kun tähän luetteloon on sisällytetty 'pelokkaat', voisiko se olla tarkoituksellista siinä mielessä, että Jumala haluaa pysäyttää ihmiset ajattelemaan, että ehkä kaikki ei olekaan kirjaimellisesti totta?

Jokainen ihminen on tehnyt syntiä ja saa siitä palkaksi kuoleman: *Joh 1:29 Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!* Kuolema tarkoittaa ns.

ensimmäistä kuolemaa, jonka kaikki joutuvat kokemaan. Tässä kuitenkin tarkoitetaan nk. toista kuolemaa, tuomiota viimeisellä tuomiolla. Uskomalla Jeesuksen lunastusuhriin ja tekemällä elämässään mahdollisimman hyvin Jumalan tahdon mukaan, ihminen säästyy toiselta kuolemalta.

Millaisen rangaistuksen saavat ne, jotka tuomitaan toiseen kuolemaan?

Room 9:20 Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaikesti tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?" 21 Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten? 12:3 Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut. Paitsi uskon määrää, Jumala myös ratkaisee keitä Hän vetää puoleensa ja Kristuksen tykö: Joh. 6:44 Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

Kysymys ei siis suinkaan ole ihmisen omasta valinnasta, vaan Jumalan. Jeesuskin totesi opetuslapsilleen, että he eivät valinneet Jeesusta, vaan Jeesus valitsi heidät.

Mitä meidän pitäisi ajatella yllä olevista Raamatunjakeista? Ensinnäkin: Jumala ei ole luonut kaikkia ihmisiä samanlaisiksi. Toiset on tehty 'halpaa käyttöä' varten, toiset 'jaloa tehtävää' varten. Halpaa käyttöä varten tehdyt ovat saaneet uskoa vähäisemmän määrän kuin jaloa tehtävää varten luodut. Tuntuuko tämä epäoikeudenmukaiselta? Ajattelen näin: on samantekevää miten meidän käy ensimmäisessä vaiheessa eli elämässä ensimmäiseen kuolemaan asti. Jos Jumala jättäisi

'vähäiset astiansa' heitteille ilman mahdollisuutta pelastua, se olisi epäoikeudenmukaista. Jumala itse on antanut erilaiset lähtökohdat kullekin ihmiselle. Jospa taas Jumalan suunnitelma – jota ihmiset eivät näytä ymmärtävän – on, että kaikki ihmiset pelastuvat Jumalan puhdistavassa tulessa viimeisen tuomion lukemisen jälkeen. Kerran vielä; Jumala tahtoo kaikkien pelastuvan! Jopa kristittyjen suurin vainoaja Saul (sittemmin tunnettu apostoli Paavalina) sai armon ja pelastuksen. Luotammeko siihen, että Jumala on rakkaus, ja Jumala on vanhurskaus? Emme vain aina ymmärrä Jesajan sanoja: *Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne* (Jes 55:9).

▪ [Kadotus](#)

Kadotus Raamatun jakeissa:

Jesaja: 38:17 *Katso, onneksi muuttui minulle katkera murhe: sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kadotuksen kuopasta, sillä sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi taa.*

Matteuksen evankeliumi: 7:13 *Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät;* 18:14 *Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen.* – Lavea tie ja maallinen meno rahan perässä johtavat kadotukseen. Näitä ihmisiä on paljon, itse asiassa valtaenemmistö. Luvussa 18 Jeesus puhui kadonneesta lampaasta, jota paimen lähti etsimään. Lammas on tietysti vertauskuva ihmisestä, joka eksyy pois uskovien joukosta joutuen kadotukseen, jos häntä ei löydetä takaisin uskovin seurakuntaan. Jumala ei tahdo, että yksikään joutuisi tällä tavoin kadotukseen.

Markuksen evankeliumi: 16:16 *Joka uskoo ja kastetaan, se*

pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Edeltävässä jakeessa Jeesus antoi lähetyskäskyn: 16:15 Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille". – Osa ottaa evankeliumin sanoman vastaan, osa ei. Paavalikin joutui tämän toteamaan saarnatessaan evankeliumia pakanakansoille nykyisen Turkin alueella. Ne, jotka uskoivat evankeliumin, ne myös kastettiin. Heille luvataan pelastus uskon perusteella. Kaste on vain "hyvän omantunnon pyytämistä" Jumalalta (1 Piet 3:21).

Luukkaan evankeliumi: 6:37 *Älkääkä tuomitko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan. 9:25 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon?*

Johanneksen evankeliumi: 17:12 *Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen.*

Apostolien teot: 8:20 *Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.*

Roomalaiskirje: 5:16 *Eikä lahjan laita ole, niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi. 18 Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi; 8:1 Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka*

Kristuksessa Jeesuksessa ovat. 34 Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme.

1.Korinttolaiskirje: 1:18 *Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. – Korinttolaiskirjeen mukaan on kahdenlaisia ihmisiä: niitä, jotka joutuvat kadotukseen, koska eivät ota vastaan sanaa rististä. Toiseksi on niitä ihmisiä, jotka eivät joudu **kadotukseen**, vaan pelastuvat. Pelastuville sana rististä on Jumalan voima. Tämän jakeen mukaan todellakin osa ihmisistä pelastuu, osa joutuu kadotukseen.*

*11:32 mutta kun meitä tuomitaan, niin se on meille Herran kuritusta, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi. – Kaikki joutuvat tuomittavaksi. Niille, jotka ovat Herran omia, uskovia, tuomio on Herran kuritusta, joka tarkoittaa opetusta, korjausta, parantamista tms. jo elämänsä aikana. Kuritus on heille opetusta ja ojennusta. Maailmaan kuuluvat, joita on paljon enemmän kuin edellä mainittuja Herran omia, kuuluvat joutuvat maailman kanssa kadotukseen **tuomittavaksi.***

2.Korinttolaiskirje: 2:15 *Sillä me olemme Kristuksen tuoksi Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa: 3:9 Sillä jos kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä paljoa runsaammassa määrin kirkkautta. 4:3 Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat (ἀπόλλυμι apollymi),*

Filippiläiskirje: 1:28 *vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta.*

1:19 heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä.

2 Tessalonikalaiskirje: 1:9 Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,

Tämän merkittävän jakeen edellä todetaan: 1:6 **koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, 7 ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa 8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.**

Toisessa Tessalonikalaiskirjeessä puhutaan Jeesuksen toisesta tulemisesta, jolloin Herran vihan päivänä Hän kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia Kristuksen evankeliumille. Mikä on näille tuleva rangaistus? Se on *iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta*. Rangaistuksen sanotaan olevan *kosto*. Kosto on enemmän kuin tiukka opetus ja ojennus, joka kohtaa niitä Herran omia, jotka ovat hairahtuneet synnin teille. Ne, jotka eivät ole kuuliaisia evankeliumille, saavat rangaistukseksi iankaikkisen kadotuksen Herran kasvoista. Tästä käytetään myös sanontaa '**ikuinen poiskarsiminen**' Jumalan yhteydestä. Rangaistuksen sanotaan olevan ikuinen, mutta siinä ei puhuta tulisen järven ikuisesta kidutuksesta.

2 Tess. 1:8 **tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa** eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. 9 Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,

Mitä tarkoittaa eivät tunne Jumalaa? Raamatullisessa mielessä sen merkitys voi olla 1. to see; nähdä, havainnoida silmillä tai muilla aisteilla 2. To know; tuntea, erityisesti: to know, i.e. get knowledge of, understand, perceive (hankkia tietoa), cherish, pay attention to. Jumalan tunteminen voi sisältää erilaisia merkityksiä. Ihminen voi olla täysin tietämätön Jehova Jumalasta tai sitten ihminen on kuullut puhuttavan, mutta kuuleminen ei ole johtanut sen pidemmälle. Tulkitsen asian niin, että ihmisen tulee – sen jälkeen kun on ymmärtänyt evankeliumin sanoman keskeisen sisällön – tehdä ratkaisu; hänen tulee hankkia lisätietoa uskon ratkaisun tekemiseksi. Jos ihminen on välinpitämätön, vaikka ymmärtää asian tärkeyden, hän on vaarassa kohdata jakeessa 9 kerrottu rangaistus.

Joskus on parempi ettei tiedä: 2 Piet 2:21 *Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.* Luuk. 12:48 *Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki semmoista, mikä lyönnejä ansaitsee, rangaistaan vain muutamilla lyönneillä. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään.* Room 2:14 *Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki 15 ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä –*

Em. jakeista voimme päätellä, että tieto tuo vastuun. Jos ei tiedä ("tunne lakia"), ei voi tulla tuomituksi.

2:3 *Älkää antako kenenkään viettelä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy,*

kadotuksen lapsi, 2:10 ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

1 Timoteuksen kirje: 6:9 Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.

Hebrealaiskirje: 10:39 Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois omaksi kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

2 Pietarin kirje: 3:7 Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään.

3:16 niinkuin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistä asioista, vaikka niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niinkuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotukseksi.

Ilmestyskirja: 17:8 Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nousevasyvydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaliset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva. 17:11 Ja peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas, ja on yksi noista seitsemästä, ja menee kadotukseen. (ἀπόλλυια)

Mitä tarkoittaa kadotus? (kreikaksi ἀπόλλυμι *apollymi*)

to destroy; to put out of the way entirely, abolish, put

an end to ruin, render useless, to kill, to declare that one must be put to death, metaph. to devote or give over to eternal misery in hell, to perish, to be lost, ruined, destroyed

Edellä olevista jakeista saa selvän kuvan kadotuksen luonteesta. Se on vakava rangaistus.

Mat 25:46 *“Ja niin he lähtevät, toiset iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.*

Tässä niin kuin monessa jakeessa on selvästi kaksi erilaista seuraamusta: syntisten joukko lähtee rangaistukseen ja toisaalta vanhurskasten joukko saa iankaikkisen elämän. Jos siis syntiset eivät saa iankaikkista elämää, jää vain ratkaistavaksi kysymys; mikä on heidän iankaikkinen rangaistuksensa?

Ilmestyskirjassa, samoin kuin Danielissakin, puhutaan pedoista. Kyseessä on kuvaannollinen ilmaus lopun ajan valtakunnasta ja sen kanssa toimivista ‘kuninkaista’. Petovaltakunta joutuu kadotukseen. Kadotus merkitsee tässä kohdin tuhoutumista ja häviötä.

▪ [Tulinen järvi – toinen kuolema](#)

Jokainen ihminen kokee ensimmäisen kuoleman, monien osaksi tulee myös *toinen kuolema.*

Jakeita tulisesta järvestä:

Ilm 14:10 *niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä.*

Ilm 19:20 *Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet*

*pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat **heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa.***

Ilm 20:10 *Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja **heitä vaivataan** (G928 βασανίζω basanizō) yöt päivät, aina ja iankaikkisesti.*

Ilm 20:14 *Ja **Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen.** Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. 15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.*

Kolmessa edellä olevassa jakeessa todetaan tuomittujen tulevan *heitetyksi elävältä tuliseen järveen.* Heittäminen luonnehtii epäkunnioittavaa toimenpidettä, rangaistusta. Heitä myös vaivataan yötä päivää.

Ilm 21:8 *Mutta **pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain** osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema."*

Tulisen järven rangaistus

Sodoma ja Gomorra. Juud 1:7 "samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärsiessään iankaikkisen (aiōnios) tulen (pyr) rangaistusta (dikē). 1 Moos 19:24 "Ja Herra antoi sataa Sodoman ja Gomorran päälle **tulikiveä ja tulta,** Herran tyköä taivaasta". – Sodoma ja Gomorra ja pari muuta lähistön kaupunkia saivat kohdata Jumalan rangaistuksen haureudestaan ja luonnottomista

lihanhimoista. Kaupunkien päälle satoi tulta ja tulikiveä iankaikkisen tulen rangaistuksena. Olisikohan parempi puhua "tulen iankaikkisesta rangaistuksesta" kuin "iankaikkisen tulen rangaistuksesta?"

Me kaikki tiedämme varsin hyvin, että tuli on sammunut jo ajat sitten. Tuli ei siis voinut olla iankaikkinen. Kysymys onkin siitä mitä tarkoitetaan iankaikkisella rangaistuksella. Tarkoittaako se sitä, että rangaistus (tuli ja tulikivi) jatkuvat iankaikkisesti, vai tarkoittaako se, että *rangaistuksen vaikutus ja sen muisto säilyy iankaikkisesti?*

Kun Sodoman ja Gomorran kohtalo on selvinnyt meille, voimme tämän tapauksen kohdalla sanoa, että kysymys on rangaistuksen vaikutuksen ja sen muiston säilymisestä iankaikkisesti. Sitten tärkeä kysymys: Voimmeko tämän perusteella yleistää ja sanoa, että iankaikkisen tulen ja tulikiven rangaistuksen tarkoitus ja merkitys on sama kaikissa kohdissa missä Raamattu puhuu siitä? Voiko olla mahdollista, että Jumalan iankaikkiseksi kuvattu rangaistus, siis tuli ja tulikivi, olisi vaikutuksiltaan erilainen riippuen asiasta mihin se on rangaistukseksi annettu?

Ilmestyskirja 14:11. "Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka petoa ja sen kuvaa kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin". – Savu ei nouse kauaa aikaa, se on kuvaannollinen ilmaus siitä, että Jumalan ihmiset muistavat ikuisesti kohtalon, joka tuli Sodomalle ja Gomorralle ja joka tulee olemaan jumalattomille. 14:9 Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: "Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,

10 niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja

häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä.

Mat 25:45 Silloin hän [Jeesus] vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

46 Ja nämä menevät pois **iankaikkiseen rangaistukseen**, mutta vanhurskaat **iankaikkiseen elämään.**" – Tässä on asetettu vastakkain iankaikkinen rangaistus ja iankaikkinen elämä. Raamattuhan lupaa uskoville iankaikkisen elämän. Monikaan ei ajattele, että sen vastine on rangaistus, joka kestää yhtä pitkään kuin palkintokin, ikuisuuden. Mistä käytöksestä sitten voi saada iankaikkisen rangaistuksen? Jos jättää tekemättä yhteiskunnan vähäisimmelle jotakin, mitä olisi pitänyt tehdä lähimmäisen rakkauden nimissä, se katsotaan laiminlyönniksi itseään Jeesusta kohtaan. On helppo kuvitella lukuisia tilanteita, joissa olisimme voineet auttaa hädänalaista ja kärsivää, mutta emme ole auttaneet. Tekemättäjättäminen on tämän jakeen mukaan syy iankaikkiseen rangaistukseen. Mahtaako olla ketään, joka ei jäisi kiinni tämän perusteella?

Mat 5:22 Mutta minä sanon teille: *jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjämpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen.* – Tässä pari esimerkkitapaussta pohdittavaksi. Raamatun esimerkkien perusteella voisi sanoa, että me kaikki olemme ansainneet helvetin tulen. Kukaan meistä ei ole synnitön, mutta me kaikki voimme saada syntimme anteeksi ja tulla luottavaisin mielin viimeiselle tuomiolle.

Tulisen järven rangaistus: totista totta vai

vertauskuvallista ilmausta?

Jos Raamatun kertomus Kuoleman ja Haadeksen heittämisestä tuliseen järveen on kuvaannollista ilmausta, onko tulinen järvi kuvaannollinen ilmaus myös muissa Raamatun kohdissa? Onko mahdollista, että se on realistista kuvausta joissakin tapauksissa ja kuvaannollista toisissa? Jos näin olisi, miten voisimme tietää kummasta on kysymys kulloinkin? Kun tarkastelemme keitä Raamatussa sanotaan heitettävän tuliseen järveen, voimme tehdä johtopäätöksiä.

Antikristus eli Peto, on eräs merkittävimmistä maailmaa erehdyttäneistä. Samoin hänen työparinsa **väärä profeetta**. Ilmestyskirjan 19. luku kuvaa voimien mittelöä Kristuksen ja Antikristuksen voimien kanssa. 19:6 Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. Taivaassa riemuitaan siitä, että Kristus on ottanut maan päällä Jumalan valtakunnan 'hallituksen'. Ilm 19:20 "Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa". – Antikristus ja väärä profeetta otetaan kiinni ja heitetään tuliseen järveen *Jesuksen toisen tulemisen yhteydessä. He ovat olleet joko vankina tai tulisessa järvessä tuhannen vuoden ajan ennen kuin saatana kokee saman kohtalon.* Tämä on siinä mielessä merkittävä tapahtuma, että se osoittaa rangaistuksen olevan pitkä. Ainakin näiden Kristuksen päävastustajien osalta. Ovatko he ihmisiä, silloin palava tuli polttaa heidät poroksi. Jos taas he ovat henkiolentoja, silloin fyysinen tuli ei tehoa heihin. Tarvitaan toisenlainen tuli.

Antikristuksen ja väärän profeetan heittäminen tuliseen järveen on yksi osoitus tuomioista, joita Kristus jakaa tulemisensa yhteydessä. Pääosa tuomioista annetaan vasta kun hänen hallituskautensa on päättymässä tuhannen vuoden kuluttua (2 Tim 4:1).

Kaikki ne **ylösnousseet**, joiden nimiä ei ollut kirjoitettu Elämän kirjaan. Ilm 20:15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen. – Ylösnousseet ovat kaikki henkiruumiissa. Fyysinen tuli ei toimi heihin. Jos olen väärässä ja he ovatkin lihallisessa ruumiissa, tavallinen tuli polttaa heidät. Jumalalla on toki käytettävissään toisenkinlaista tulta.

Saatana tämän maailman kuningas, joka on kaiken synnin alkulähde, heitetään myös tuliseen järveen. Ilm 20:10 Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti. – Saatana on korkea-arvoinen enkeli, jonka alaisuudessa on noin kolmannes enkeleistä. Psa 104:4 Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi, palvelijoiksesi tulen liekit. KJV Who maketh his angels spirits; his ministers a flaming fire: Varmasti saatana (enkelinä) on henki, johon tavallinen tuli ei tehoa.

Heb 12:29 sillä meidän Jumalamme on **kuluttavainen tuli**.

Itku ja hammasten kiristys

Matteuksen evankeliumi: 8:12 mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.” 13:42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. 13:50 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. 22:13 Silloin

kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen.' Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. 24:51 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." 25:30 Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

Luukkaan evankeliumi: 13:28 Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien profeettain olevan Jumalan valtakunnassa, mutta huomaatte itsenne heitetyiksi ulos.

Hammasten kiristys, engl. gnashing of teeth: used to denote extreme anguish and utter despair of men consigned to **eternal punishment in hell**, snarling, growling: in the sense of biting.

▪ [Onko helvetti oikeasti olemassa?](#)

Mat 5:22 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjämpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. KJV ... shall be in danger of hell fire. γέεννα géenna, of Hebrew origin (H1516 and H2011); valley of (the son of) Hinnom; a valley of Jerusalem, used (figuratively) as a name for the place (or state) of everlasting punishment:–hell.

Jos joku sanoo veljelleen 'sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. Kuinka usein kutsumme kiukuspäissämme, läheisimpiäkin ihmisiä, hulluiksi? En saata uskoa, että tällaisesta pikaistuksessa sanotusta ajattelemattomuudesta, olisi rangaistuksena joutuminen helvetin tuleen. Ensinnäkin: helvettiä ei ole olemassakaan. Sana 'Gehenna' tarkoittaa Hinnomin pojan laaksoa, joka aikoinaan oli Jerusalemin ulkopuolella,

mutta nyt kaupungin kasvettua, on sen keskusta-alueella. Hinnomin rotkoon heitettiin Jeesuksen aikoina poltettavaksi jätteitä, eläinten raatoja jopa teloitettujen ruumiita. Siellä paloi jatkuvasti jossain kohdin tuli ja madotkin saivat syötävää jatkuvasti ja näin ollen 'eivät koskaan kuolleet.' Helvetin tuli on kielikuva, jonka merkitystä on arvioitava muiden vastaavien, kuten tulinen järvi, yhteydessä.

Jakeessa Ilm 14 todetaan: **Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.** KJV And death (θάνατος thanatos) and hell (ᾗδης hades) were cast into the lake of fire. This is the second death. KJV itse asiassa sanoo, että kuolema ja helvetti heitettiin tuliseen järveen. Tulisen järvenhän uskotaan olevan se helvetti mihin katumaton syntinen heitetään. Eihän ole mahdollista heittää helvettiä itseensä.

Kuolema ja Haades

heitettiin myös tuliseen järveen. Miksi kuolemaa ja Haadesta olisi tarpeellista rangaista ikuisella kidutuksella? Mitä paha he ovat tehneet? Eiväthän kuolema ja Haades edes ole ajattelevia olentoja. Eihän heidän voi katsoa tehneen syntiä Jumalaa vastaan.

Kuolema oli seuraus Adamin ja Eevan synnistä Jumalan käskyä vastaan. Kuolema on ikään kuin personoitu: Apostolien teot: 2:24 Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, **että kuolema olisi voinut hänet pitää.**

Mikä on kuolema? Mikä on Hades? (Tuonela, Manala, kuoleman valtakunta)

Raamatun VT:n alkukielisessä tekstissä esiintyy heprean

sana *Šeol* ja sen UT:n kreikankielinen vastine *Hades* yli 70 kertaa. Molemmat liittyvät kuolemaan. Joissakin Raamatun käännöksissä ne on käännetty sanoilla "hauta", "helvetti" tai "tuonela". Useissa kielissä niiden merkitykseen on liitetty mytologiaa, joka poistaa sanojen merkityksistä niiden raamatullisen sisällön. Ehkä olisi parempi käyttää sanoja "Šeol" ja "Haades" kuin sanaa Tuonela.

Saarnaajan 9:10:ssä sanotaan: "Tee kaikki, mitä voimallasi tehdyksi saat, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet menevä". – Onko Šeol siis hautapaikka, johon joku läheisemme on mahdollisesti haudattu? Millaiseen hautaan "Šeol" viittaa? Jumalan sana osoittaa, että "Šeol" eli "Haades" (kreik.) tarkoittaa paikkaa, jossa koko ihmiskunnan kuolleet lepäävät. Ei voida määritellä sen sijaintia. Olipa kuolema tapahtunut missä tahansa maalla tai aavalla merellä laiva uponnut, kuolleet kutsutaan kaikki esiin Haadeksesta. Esimerkiksi Jesajan 5:14:ssä "Sentähden tuonela levittää kitansa ammolleen, avaa suunsa suunnattomaksi; ja sinne menee sen loisto, sen remuava ja pauhaava joukko, kaikki sen ilonpitäjät. Snl 30:16 "tuonela, hedelmätön kohtu, maa, joka ei saa kylläänsä vedestä, ja tuli, joka ei sano: "Jo riittää.". – Kirjaimelliseen hautaan mahtuu vain rajallinen määrä vainajia, kun taas Biblia (1776) sanoo: Snl 27:20 "Helvetti ja kadotus ei tule ikänä täyteen". Toisin sanoen se ei koskaan täyty. Sillä ei ole rajoja.

Viitatessaan yksityiseen hautapaikkaan eli hautaan Raamattu käyttää muita heprean ja kreikan sanoja kuin sanoja *šeol* ja *hadēs*. Esimerkiksi 1 Moos 23:7 "Niin Abraham nousi ja kumarsi maan kansalle, heettiläisille, 23:8 ja puhui heille sanoen: "... kuulkaa minua ja taivuttakaa ... 23:9 antamaan minulle Makpelan luola, joka on hänen omansa ja on hänen vainionsa perällä. Täydestä

hinnasta hän antakoon sen minulle *perintöhaudaksi* teidän keskuudessanne.” 1 Moos 49:31: ”Siihen on haudattu Abraham ja hänen vaimonsa Saara, siihen on haudattu Iisak ja hänen vaimonsa Rebekka, ja siihen minäkin hautasin Leean”. Sanaa Šeol ei käytetä perheen haudasta kuten esim. Jeesus haudattiin Josef Arimatialaisen perheelleen hankkimaan hautaan, jonka hän luovutti Kristuksen käyttöön. – Vaikka monet vainajat on haudattu tiettyihin hautoihin tai vuoren seinämiin kaivettuihin hautoihin, kaikki kuolleet ovat kuitenkin samassa haudassa, Hadeksessa. Siis heidän *ruumiinsa* ovat.

Ihmisen kuollessa hänen *henkensä* (spirit, pneuma) kuitenkin nousee taivaaseen Jumalan tykö. Kun ihminen kutsutaan ylösnousemukseen, hän nousee ylösnousemusruumiissa (henkiruumiissa). En usko, että varsinaista ruumista edes herätetään, tärkein on hänen henkensä. Saar 12:7 ”Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja **henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin**”. **Kaikkien kuolleiden henget ovat Jumalan luona taivaassa.** Raamattu ei kerro tästä enempää. Ovatko henget tietoisessa olomuodossa vai tiedottomina odottavat ylösnousemusta? Pidän uskottavana, että nämä henget nousevat aikanaan ylös joko ensimmäiseen ylösnousemukseen tai viimeiseen, tuomion ylösnousemukseen. Uskontunnustus puhuu ruumiin ylösnousemuksesta, mutta ei ruumis nouse ylös, eihän siitä ole useinkaan mitään jäljelläkään. Kun Jeesus tulee toisen kerran, ensimmäiseen ylösnousemukseen pääsevät heräävät ja nousevat Jeesusta vastaan ’pilviin’. Jeesusko olisi ainoa henki ja ylösnouseet fyysisissä ruumiissa olisivat häntä vastassa pilvissä?

Ilmestyskirja: 20:13 Ja **meri antoi** ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja **Kuolema ja Tuonela antoivat** ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. – Ilmestyskirjassa kerrotaan

kuinka ylösnousemusta varten mereen kuolleet nousivat merestä samoin kuin Tuonelassa olevat ja Kuolemassa olevat. Tämä on kuvaannollista ilmausta. Edellä kirjoitinkin, että kaikkien kuolleitten henget ovat Jumalan luona taivaassa; ei ole mitään tarvetta kerätä luita merestä tai lukemattomista haudoista. Monestahan ei ole jäljellä yhtään mitään – paitsi täydellinen henki taivaassa.

Ylösnousemusruumis on henkiruumis: Mat 22:30 "Sillä ylösnousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle; vaan **he ovat niinkuin enkelit** taivaassa". – Enkelithän ovat henkiä. Raamattu opettaakin, että " Apt 24:15 ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että vääräin."

Ilmestyskirja 20:14: "Ja **Kuolema** ja **Tuonela heitettiin** tuliseen järveen. Tämä on **toinen kuolema**, tulinen järvi".

"[Tuonela](#) on muinaissuomalaisen perinteen ja maailmankuvan mukaan kuolleiden valtakunta tai asunto tuonpuoleisessa. Muinaisten suomalaisten uskomuksissa kuolleet vaeltavat tuonelassa varjomaisina haamuina. Hyvien ja pahojen kohtalo on samanlainen. Kuolleiden kiusana oli Tuoni ja hänen vaimonsa Tuonetar. Toisinaan elävät ihmiset saattoivat käydä tuonelassa hakemassa tietoja tai loitsuja. Matka tuonelaan vaati viikkokausien vaelluksen erämaan poikki ja lopulta tuonenvirran ylittämisen lautturin avustuksella. Šamaanit pääsivät Tuonelaan vaipumalla transsitilaan ja huijaamalla vartijoita. Elias Lönnrotin kokoamassa Kalevala-eepoksessa koetaan tuonelanmatka. Tarusankari Väinämöinen tekee onnettoman retken tuonelaan ja onnistuu lopulta pakenemaan elävien maahan muuttamalla käärmeeksi".

On yllättävää, että suomalainen raamatunkäännös turvautuu vanhoista suomalaisista uskomuksista peräisin olevaan nimitykseen Tuonelaan. KR 1933/38 kääntää heprean sanan Šeol ja kreikan sanan Hades molemmat nimellä Tuonela. Sen sijaan Gehennasta käytetään sanaa Helvetti. Englanninkieliset Raamatun käännökset käyttävät sanaa Hades G86. Ei löydy englanninkieleenkään omakielistä vastinetta. Hades sisältää samankaltaista, mutta Kreikan kansanmytologiaa kuin kotimainen Tuonelakin. Jehovan todistajat määrittelevät sanan näin: "Šeol eli Haades ei siis ole mikään kirjaimellinen paikka, jolla olisi tietty sijainti. Se on kuolleen ihmiskunnan yhteinen hauta, kuvaannollinen paikka, jossa suurin osa ihmisistä nukkuu kuoleman unta". Raamattuhan todistaa, että kuolleet eivät tiedä mitään: Saarnaaja 9:5 "Sillä elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta **kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole paikkaa**, vaan heidän muistonsa on unhotettu". – Ihmiset ovat aika lailla sekaisin kun he miettivät rakkaiden kuolleidensa kohtaloa. He mielellään näkevät, että kuolleet on haudattu perhehautaan, jonne he vievät kukkia vainajien muistoksi. Itse vainajat ovat heidän mielestään taivaassa. Eräessä amerikkalaisessa ohjelmassa perheessä käytiin keskustelua kuolleesta omaisesta ja perheen äiti väitti, että kuollut seuraa heidän toimiaan taivaasta käsin. Kuolleiden kohtalon ymmärtäminen vaikeutuu jos kuollut on hukunut valtameren syvyyksiin tai sodassa pommi on hänet tuhonnut ilman että mitään on jäänyt ruumiista jäljelle.

Keskiajalla katolinen kirkko piti ihmiset kurissa ja Herran pelossa kuvailemalla helvetin kauhuja. Syntiset ihmiset saattoivat joutua sinne ennen kuin mitään tuomiota oli heille lausuttukaan. Ostamalla aneita ihmiset saattoivat estää joutumasta helvettiin tai saattoivat lyhentää kiirastulen polttamista. Raamattu kyllä puhuu helvetistä tai tulisesta järvestä, jonne

pahat syntiset saattavat joutua viimeisen tuomion jälkeen mikäli eivät ole katuneet syntejään ja uskoneet Jeesukseen Kristukseen vapahtajanaan.

Näiden ajatusten myötä palaan itse asiaan:

Mitä Raamattu tarkoittaa kun se sanoo, että Kuolema ja Haades heitettiin tuliseen järveen? Pyrkiikö Jumala rankaisemaan Kuolemaa ja hautaa? Ovatko Kuolema ja Haades tehneet syntiä Jumalaa vastaan? Tulisen järven rangaistusta kutsutaan nimellä Toinen Kuolema. Pitäisikö sen nimi olla "Toinen elämä"? Sinne heitetythän eivät koskaan kuole vaan elävät ja kituvat ikuisesti. Siis näin Raamatun sanaa on tulkittu iät ajat.

Kuolema on vaihe ihmisen (ja tietysti myös eläinten) elämänkaareissa. Jumala loi ihmisen kuolemattomaksi, mutta syntiinlankeemuksen myötä, kuolema tuli viimeiseksi vaiheeksi ihmisen elämää. Ylösnousemuksen myötä kuolleilla on mahdollisuus uuteen elämään, mutta ylösnousemuksesta seuraava tuomio voi Raamatun mukaan tuoda myös *toisen kuoleman*, jonka sanotaan olevan ikuisesti jatkuva kidutus tulisessa järvessä.

Mitä siis Kuoleman ja Haadeksen heittäminen tuliseen järveen tarkoittaa?

Tämä jae on mielestäni selvä osoitus ainoastaan siitä, että Kuolema ja Haades ovat tästä lähtien tarpeettomia. Ihmiskunnassa ei kukaan tee enää syntiä; kaikki jäljellä olevat ihmiset ovat saaneet ikuisen elämän. Kun kukaan ei enää kuole, ei hautojakaan tarvita. **Kuolema ja Haades kuvaannollisesti tuhotaan.**

▪ [Millainen on Jumala?](#)

Millainen on Jumala?

Ymmärrämmekö Jumalaa? Miksi Jeesus puhui vertauksin?

Mat 13:34 Tämän kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksilla, ja ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään;

Mat 13:10 Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: "Minkätähden sinä puhut heille vertauksilla?"
11 Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. 12 Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on. 13 Sentähden minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. 14 Ja heissä käy toteen Esaiaan [Jesajan] ennustus, joka sanoo: **'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.**

Miksi Jeesus puhui arvoituksin ja sanoi, että sen takia, etteivät ihmiset ymmärtäisi. Ihmiset ovat menneet sekaisin ja Raamattua luettuaan kuvittelevat nyt ymmärtävänsä vertaukset, koska apostolit ovat ne sinne kirjoittaneet.

Jumalan ja Jeesuksen salailun seurauksena ovat ihmiset vuosisatojen ajan olleet kirkkojensa vankeina. Papit ovat pelotelleet heidät ihmisraunioiksi, jotka uskovat joutuvansa helvetin tuleen kuoltuaan ja viimeisen tuomion jälkeen. Eri uskonpuurtien kesken on käyty pitkiä ja verisiä sotia, koska ei ole ymmärretty Raamattua samalla tavoin.

Miksi Jumala ei ole antanut kaikille yhtä paljon uskoa?

Jos näin olisi, he kilvoittelisivat 'samalta viivalta'. Miksi Jumala on antanut ihmisille eri määrän uskoa? Room 12:3 "Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu,

minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestänsä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, **sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut**".

1 Kor 12:11 Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, **jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo.**

Mat 25:15 yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille. (Jeesuksen vertauksesta herrasta, joka lähtiessään matkoille, antoi palvelijoilleen omaisuutensa)

Room 9:21 **Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten?** 2 Tim 2:20 Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja **toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten.**

Jumala jakaa lahjojaan niinkuin tahtoo, kullekin kykyjensä mukaan. Jumala myös on päättänyt kenet Hän kutsuu ja kenet valitsee ja kenet Hän vetää puoleensa ja Kristuksen tykö. Paavalilla ei ollut mahdollisuutta kieltäytyä Kristuksen kutsusta. Kolme päivää hän oli sokeana, syömättä ja juomatta. Sitten Herran vihollisesta tuli Hänen vakaa kannattajansa. Jumala tekee tahtonsa mukaisesti. Se ihminen, joka katsoo ettei hän ole saanut yhtä paljon kuin joku toinen, voi lohduttautua, että Jumala muistaa häntä viimeisellä tuomiolla.

Miksi Jumala ei itse noudattaisi omaa käskyään?

Jumala kääkee meitä rakastamaan vihollisiamme: Mat 5:44 *Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja*

rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat. Jos syntiset ihmiset viimeisellä tuomiolla ovat Jumalan vihollisia, eikö Jumalan pitäisi noudattaa heitä kohtaan omaa käskyään ja rakastaa heitä? Jumala opasti meitä antamaan anteeksi meitä vastaan rikkoneille, tarvittaessa vaikka "seitsemänkymmentä kertaa seitsemän". Miksi Jumala itse ei olisi armollinen ja anteeksiantavainen luoduilleen, vaan lähettäisi heidät ikuisiksi ajoiksi kärsimään tulisessa järvessä?

Miksi? Jumala sanoo Raamatussa, että Hän tahtoo kaikkien pelastuvan. Kuitenkin Hän aikoo tuhota suurimman osan ihmiskuntaa. Syntisille on tiedossa tulinen järvi, jonne heidät heitetään ikuiseen tuleen kärventymään.

Room 8:20-21 "Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle – ei omasta tahdostaan, vaan alistajan – kuitenkin **toivon varaan**, koska **itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen**".

Jumala tässä ilmoittaa, että [koko] luomakunta on vastoin omaa tahtoaan alistettu katoavaisuuden alle, mutta tulee vapautetuksi turmeluksen eli synnin orjuudesta (KJV bondage of corruption) Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Mutta, eikö suurimman osan luomakuntaa kuulukaan saada kadotustuomiota syntiensä vuoksi ja joutua kitumaan rangaistukseksi tulisessa järvessä ikuisesti? Roomalaiskirje lupaa luomakunnalle toivoa, mutta monissa paikoin Raamattua toivon sijaan luvataan kadotusta, itkua ja hammasten kiristystä, ikuista eroa Jumalan kirkkaudesta jne.

Jumala siis loi ihmiset ja Hän alisti heidät 'katoavaisuuden' alle. Vanhemmat englanninkieliset käännökset kuten KJV käyttävät sanaa *vanity*, jota voisi luonnehtia paitsi turhamaisuudella, myös oman edun tavoittelulla, elämisellä tämän maailman menon mukaan.

Jumala myös varmisti, että ihmisten joukossa on vanhurskaita, jotka ovat Hänen valittujaan.

Tästä tulenkin tärkeään päätelmään; Jumala teki omassa viisauudessaan tärkeän kahtiajaon luomakuntansa suhteen. Olemme myös lukeneet kuinka Jumala antoi uskoa kullekin oman harkintansa mukaisen määrän. Pelastusta ajatellen ihmiset lähtevät eri viivalta kilvoittelemaan ikuisen elämän palkinnosta. Pakostakin tulen siihen loppupäätelmään, että Jumala korjaa tilanteen viimeisen tuomion yhteydessä ja tarjoaa pelastuksen saamisen helpoksi. Raamatusta tiedämme jo, että pelastumiseen riittää kun huutaa yhden sanan: Jeesus!

Apt 17:31 Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista.”

Paavalin kääntyminen

Monet ovat sitä mieltä, että ihmisen vapaa tahto valita ratkaisee ihmisen katumuksen ja kääntymyksen. Israelin suurin syntinen Saul (Paavali) kääntyi kristityksi muutamassa hetkessä eikä siinä kysytty hänen tahtoaan.

Apt 26:4 Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa. 5 He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että *minä meidän uskontomme ankarimman lahkoon mukaan olen elänyt fariseuksena*. Fil. 3:6 intoon nähden **seurakunnan vainooja**, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. Apt 9:1 **Mutta Saulus [Paavali] puuskuu yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan** ja meni ylimmäisen papin luo 2 ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai

naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin.

Apt 9:3 Ja kun hän [Saul eli Paavali] oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä; 26:17 Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän 18 avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'

1 Tim 1:15 *Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan **syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.***

Jumalalla on kaikki valta ja kaikki on Hänelle mahdollista. Kun Jumala tahtoo jotakin, Hän vain sanoo ja niin tapahtuu. Jumalahan *tahtoo* kaikkien ihmisten pelastuvan, eikö siis näin tapahdukaan Jumalan tahdon mukaisesti? Jumalan Poika, jolla on kaikki valta niin taivaassa kuin maan päälläkin, pakolla käännutti fariseus Saulin (josta tuli apostoli Paavali) hänen ollessaan matkalla Damaskokseen vangitsemaan kristittyjä. Paavalista tuli harras kristitty ja innokas kristinuskon julistaja pakanakansoille ja UT:n kirjoittaja. Paavali itse kertoi olleensa suurin rikollinen Israelissa ja kuitenkin Jeesus käänsi hänet puolelleen kuin salamaniskusta. Miksi Jeesus valitsi Paavalin? Olisihan Israelissa ollut kristittyjäkin viemään innolla evankeliumia pakanakansoille. Ehkä Jeesus halusi kertoa, että kukaan ei ole menetetty tapaus. Jotkut tutkijat sanovatkin mm. tähän viitaten, että Jumalan tahto on, että kaikki ihmiset todella tulevat kääntymykseen – vaikka sitten Jumalan puhdistavan tulen voimalla.

Raamatun mukaan Jumala haluaa ihmisten tulevan

katumukseen ja pelastuvan? Jos jokin on varmaa niin maallikoiden kuin teologienkin mielestä, niin se, että pelastuakseen on ihmisen tultava katumukseen elämänsä aikana, vaikka sitten aivan viime hetkellä. Jos ihminen ei kadu, niin ihminen heidän mielestään joutuu viimeisen tuomion jälkeen helvetin tuleen. Se, että Jumala tai Hänen Poikansa armahtaisi tällaisiakin syntisiä ei kuitenkaan sovi uskoville ihmisille, joiden mielestä on vain oikein, että pahat ihmiset lähetetään ikuisen piinaan, tuliseen järveen kitumaan ja kärsimään toista kuolemaa.

Ristiinnaulittunakin Jeesus rukoili: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." – Ja Jumala antoi anteeksi kun Jeesus sitä häneltä pyysi. Huomaa: Roomalaiset sotilaat eivät katuneet ja silti he saivat anteeksi! Voimmeko tästä tehdä johtopäätöksen, että muutkin katumattomat saavat tekonsa anteeksi?

Jes 45:5 Minä olen Herra, eikä toista ole, paitsi minua ei ole yhtään jumalaa. Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne,

45:6 jotta tiedettäisiin auringon noususta sen laskemille asti, että paitsi minua ei ole yhtäkään: minä olen Herra, eikä toista ole,

45:7 **minä, joka teen valkeuden ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden [tai pahan]; minä, Herra, teen kaiken tämän.**

Jumala on luonut pahan ja ennaltamäärännyt Adamin ja Eevan synnin, mutta tätä ei juurikaan kukaan usko. Jos näin on, se tarkoittaa, että Jumala korjaa asian viimeisen tuomion yhteydessä eikä rankaise ikuisella päättymättömällä kidutuksella ihmisiä sellaisesta, jonka Jumala itse on aiheuttanut.

1 Kor 15:28 ... "että Jumala olisi kaikki kaikissa". Siis myös tulisen järven kituvissa ihmisissä.

Eri ihmisillä varsinkin eri aikoina on ollut **erilaisia käsityksiä Jumalasta**; joillekin hän on kiivas Jumala, joka "... kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen." (2 Moos 34:7). Toisille Jumala näyttäytyy saman jakeen alkuosan kaltaisena Jumalana, "joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta".

Monia kysymyksiä nousee mieleen. Miksi Adamista ja Eevasta lähtien synnin mukana kuolema tuli koko ihmiskunnan ikuiseksi osaksi? Miksi Jumala ei voinut antaa anteeksi ja todeta; aloitetaan uudelleen puhtaalta pöydältä? Miksi Jumalan piti lähettää oma poikansa ristin kuolemaan? Miksi edelleenkin synnistä, jota ei ole kaduttu ja saatu anteeksi, tuomio on ikuinen kärsimys tulisessa järvessä?

Alun perin tulisen järven helvetti luotiin saatanan ja hänen enkeliensä rankaisemista varten. Tämä viittaa siihen, että saatana oli lähtenyt omille teilleen jo ennen Eevan Adamin houkuttelemista syntiin. Kun esi-isämme antoivat viettelä itsensä rikkomaan Jumalan heille antamaa ainoaa käskyä vastaan, Jumala päätti soveltaa tulisen järven ikuista rangaistusta myös ihmiskuntaa vastaa.

Room 6:23 Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. – Jos sovittamattoman synnin palkka on kuolema ja sen jälkeen toinen kuolema tulisessa järvessä, Jumala tarjoaa ikuisen elämän lahjan uskossa hänen poikaansa Jeesukseen Kristukseen. Tässä on siis vastakkainen *ikuinen elämä* ja *ikuinen rangaistus*. Psalmissa 7:12 (11) sanotaankin: "Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä".

Joh 3:18 Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka

ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen.

Joh 3:36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.”

Jumala on valkeus ja eikä hänessä ole mitään pimeyttä (1 Joh 1:5). Jumala on kaiken hyvän ja oikean ja täydellisyyden standardi. Kaikki mitä jää puuttumaan tästä täydellisyydestä, on syntiä. Voidaankin tällä perusteella sanoa, että Adamin ja Eevan jälkeen ei ole elänyt yhtään ihmistä, joka olisi ollut täysin synnitön (Room 3:23).

Synti etenee näin:

Jaak 1:13 Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: ”Jumala minua kiusaa”; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa. 14 Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; 15 kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman.

5:12 Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet – 5:13 sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole; – Kristityt, jotka tekevät syntiä (siis kaikki meistä), ovat vaarassa joutua tuliseen järveen, elleemme kadu ja saa syntejä anteeksi Kristuksen tähden. Huomaa jakeen loppuosa: syntiä ei lueta niille, joille ei ole Jumalan lakia, eikä heille siis voi koitua Jumalan ankaraa rangaistusta tulisessa järvessä. Toisaalta Raamatussa sanotaan: 2 Tes 1:8 ”tulien liekissä **ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa** eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. – ”Jotka eivät tunne

Jumalaa...” ei tarkoita pakanoita, jonkin muun jumalan palvelijoita. *Tunteminen* on Raamatussa tarkoittanut läheistä yhteyttä, esimerkiksi miehen ja vaimon välillä. Ihmiset, jotka kyllä ovat kuulleet evankeliumin, ehkä kastettukin, mutta joilla ei ole minkäänlaista yhteyttä Jumalaan tai Kristukseen, ovat näitä, jotka eivät tunne Jumalaa.

Jumalattomat ihmiset eivät kuitenkaan säästy tuliselta rangaistukselta. Jumalattomat ihmiset saavat kadotusrangaistuksen, jonka tulkitsen merkitsevän kuolemaa siinä tulimyrskyssä, joka kohtaa maailmaa Kristuksen tulemisen yhteydessä. Heitä ei kuitenkaan heitetä Tuliseen järveen syntiensä tähden. 2 Piet 3:7 ”Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään”. Kun Kristus saapuu, Raamattu todistaa 2 Timoteuksen kirjessä: ”4:1 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen **ilmestymisensä** että hänen valtakuntansa kautta”. Uskon, että heidätkin herätetään viimeisenä päivänä, kun Kristuksen Tuhatvuotinen valtakunta-aika päättyy ja kuolleet herätetään viimeiselle tuomiolle. Kristuksen **ohella tuomioita jakavat** [ylösnousseet] **pyhät**: 1 Kor 6:2 Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan?

Kun Jumala loi maailman ja viimeisenä ihmiskunnan, mitä hän mahtoi suunnitella ihmiskunnan tulevaisuudesta? Kun Jumala tietää kaiken etukäteen, mahtoiko hän ajatella ihmistä luodessaan, että lähes kaikki tulevasta ihmiskunnasta joutuu tuliseen järveen kitumaan ikuisesti? Vai suunnitteliko, että hänen poikansa Jeesus tulisi pelastamaan koko ihmiskunnan lunastamalla kaikki häneen uskovat sekä ne, jotka eivät usko hän puhdistaisi tulella. Ensimmäinen tulella puhdistettu oli

kristittyjen armoton vainooja Saul, josta sitten tuli Raamatun kirjoituksista tunnettu kansojen apostoli Paavali.

▪ [Mikä on Jumalan tahto ihmiskunnan suhteen?](#)

Jes 14:24 "Herra Sebaot on vannonut sanoen: Totisesti, **mitä minä olen ajatellut, se tapahtuu, mitä minä olen päättänyt, se toteutuu**"

Jes 46:10-11 "... **kaiken, mitä tahdon, minä teen. ...Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan; mitä olen aivoitellut, sen minä myös teen.**"

1 Tim 2:4 **joka [Jumala] tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat** ja tulisivat tuntemaan totuuden.

Kaikki tiedämme Raamatusta, että Jeesus halusi kaikessa tehdä Jumalan tahdon mukaisesti.

Jes 46:10 *Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut; minä sanon: minun neuvoni pysyy, **kaiken, mitä tahdon, minä teen.***

1 Moos 1:3 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Ja valkeus tuli. – Jumala on sanallaan luonut maailman. Aina kun Jumala lausuu jotain tahtovansa, se aina myös toteutuu:

Jes 55:11 niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.

2 Piet 3:9 Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä **hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen.**

Jes 45:6 jotta tiedettäisiin auringon noususta sen laskemille asti, että paitsi minua ei ole yhtäkään: minä olen Herra, eikä toista ole, 7 minä, joka teen valkeuden ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden (engl. evil, calamity, disaster; heb. אָרָא`); minä, Herra, teen kaiken tämän.

Mat 5:44 Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat,

Luuk 6:3 Älkääkä tuomitko, niin ei teitäkään tuomita; **älkää kadotustuomiota lausuko**, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. **Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan.**

1 Joh. 4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa **maailman Vapahtajaksi.**

Jumala vakuutti profeettansa Jesajan suulla, että Hän tulee toteuttamaan **kaiken** tahtonsa mukaisesti. Miksi pyristelisimme tätä päätöstä vastaan? Siksikö, ettemme ymmärrä miten se voisi olla mahdollista? Siksikö, että maailma on niin täynnä syntisiä, jotka Raamatun mukaan tulevat saamaan Jumalan tuomion, ikuisen piinan tulisessa järvessä. – On varmaan aiheellista tutkia ja pohtia tarkemmin mitä Jumala tarkoittaa tuomiolla ja tulisen järven rangaistuksella, ettemme tulkitsisi näitä vastoin Jesajassa ilmoitettua Jumalan tahtoa.

Kenet Jeesus pelastaa?

Vaihtoehto 1: Koko maailman

Seuraavassa on joitakin Raamatunjakeita, joissa todetaan Jeesuksen olevan koko maailman vapahtaja.

”Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on

lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. (1 Joh 4:14)

"Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! (Joh 1:29).

"Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien". (1. Joh. 2:2)

"joka [Jumala] tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden". (1.Tim. 2:3-4).

"ja he sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja." (Joh 4:42).

1.Tim. 4:10 *Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme **elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja**, varsinkin uskovien.*

Em. jakeen 4:10 mukaan Jumala on kaikkien ihmisten pelastaja, erityisesti uskovien. Pelastaako Jeesus siis todellakin *kaikki ihmiset* vaikka kuinka syntisiä olisivat? Jakeen voi tulkita myös niin, että uskovat ilman muuta saavat pelastuksen ja kaikilla maailman ihmisillä on sama mahdollisuus (jos he vain uskovat).

Jeesus on uskovien vapahtaja, se on selvä. Ettäkö Hän olisi KAIKKIEN ihmisten vapahtaja? Siis kaikkien! Kyllähän Jumala sanoo tahtovansa, että kaikki pelastuisivat, mutta voisiko olla mahdollista, että kaikki, ihan jokainen ihminen, saisi vapautuksen synneistään – halusi tai ei? 1.Korinttolaiskirjeessä puhutaan puhdistavasta tulesta, joka tuo pelastuksen. Ei kaikille, vaan niille, jotka ovat rakentaneet 'taloaan' ainakin jossain määrin Kristuksen perustalle.

Tiit 1:10 *Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia*

ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa;

Siis, tällaisia on kaikenlaisten ihmisten joukossa, mutta varsinkin... Jos tätä vertaa 1 Tim. 4:9-10, jossa puhutaan Jumalan pelastuksesta ja nimenomaan siitä, koskeeko se kaikkia (ihan kaikkia), vaiko varsinkin uskovia, mutta myös muita. On kolme mahdollista tulkintaa: 1) Pelastus koskee vain uskovia 2) Pelastus koskee erityisesti uskovia, mutta yhtä lailla muitakin 3) Pelastus koskee ilman muuta uskovia, mutta myös muita "tietyin edellytyksin".

Itse kallistun kolmannen vaihtoehdon puoleen. Katson sen tarkoittavan tätä: Pelastus koskee kaikkia ihmisiä, jotka ovat ainakin jossain elämänsä vaiheessa rakentaneet uskoaan Kristuksen varaan, mutta erityisesti uskovia. Tämä sillä varauksella, että kyseisille ihmisille on riittävän kattavasti tiedotettu evankeliumin sisältö. Silloin vastuu pelastuksesta siirtyy hänelle. Hän voi uskoa tai jättää uskomatta.

Sellainenkin ihminen voi pelastua, joka ei ole koskaan edes kuullut Kristuksesta, kunhan vain lain teot ovat hänen sydämessään. Room 2:14 *Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki 15 ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä – 16 **sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan.***

Entä jos ihmiset eivät usko Jumalan tahtovan pelastaa heidät? Jospa ihmiset eivät ole koskaan kuulleetkaan Jumalastamme Jehovasta? Jumala voisi, jos tahtois, saattaa itsensä ja tahtonsa kaikkien ihmisten tietoon! Mutta vain pieni osa miljardien ihmisten suuresta

joukosta ylipäättään edes tuntee kristittyjen Jumalan. Niistäkin, jotka tuntevat, pieni osa tuntee Jumalan tahdon.

Mutta ihmiset eivät noudata Jumalan tahtoa! Jos ihminen uskoo saavansa syntinsä anteeksi Jeesuksen lunastusuhrin perusteella ja katuu pahoja tekojaan, hän pelastuu eikä joudu viimeisellä tuomiolla kokemaan toista kuolemaa. Entä jos ihmiset eivät edes ymmärrä tehneensä syntiä? Ihmisten, niin teologien kuin sanan kuulijoidenkin mielestä on selvää, että katumaton syntinen pahantekijä joutuu ikuiseen piinaan tulisessa järvessä eli kokemaan nk. toisen kuoleman. Tämä on täysin selvin sanoin sanottu Raamatussa ja vielä moneen kertaan. Vai onko?

Pelastusta on haluttava. Ilm.22:17 "Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi."

Em. jakeesta käy ilmi, että kaikille tarjotaan pelastusta *jos vain* ... Pelastuminen ei edellytä paljon, mutta kuitenkin jotain tärkeää; ihminen pelastuu *jos vain hän haluaa* ottaa ilmaiseksi 'elämän vettä', tai 'astua ovesta', joka on Kristus. Pelastumista on haluttava. Jer 29:13 sanoo: "Te etsitte minua ja löydätte minut, kun te etsitte minua kaikesta sydämestänne". Täytyy siis tehdä jotain sen saavuttamiseksi. Asian voi kääntää toisinkin päin; jos ei tee em. tavoin – astu Kristuksen ovesta tai juo elämän vettä ilmaiseksi – ei pelastu. Heb 11:6 "Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee [ikuisella elämällä] ne, jotka häntä etsivät." Etsimistä vielä helpottaa, että Kristus suorastaan vetää kaikkia puoleensa: Joh 12:32 "Ja kun minut ylennetään maasta [nousen kuolleista], niin minä vedän kaikki tyköni."

Vaihtoehto 2: Koko maailman kaikki uskovat

Joh 3:16 "Sillä **niin on Jumala maailmaa rakastanut**, että hän antoi ainokaisen Poikansa, **ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi**, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä".

Sen sijaan, että Jeesus ottaisi pois koko maailman ihmisten synnit ja saattaisi heidät näin pelastukseen, Joh. 3:16 täsmentäen Jumalan lupausta: yksikään ihminen joka uskoo, ei huku, vaan hän saa iankaikkisen elämän. Kun edellä oli jakeita, joiden mukaan koko maailma pelastuisi (universalistisen tulkinnan mukaan: koko maailman kaikki ihmiset), niin Joh 3:16 mukaan pelastuminen edellyttää, että ihminen uskoo Jeesukseen!

Jos löytyykin jakeita, joiden perusteella voi tulkita koko maailman tulevan pelastetuksi ja saavan ikuisen elämän, niin vastaavasti on Raamatussa jakeita, jotka todistavat pelastuksen olevan ehdollinen. Tällainen on eräs Raamatun tunnetuimmista jakeista Joh. 3:16: jokainen pelastuu, joka vain **uskoo** Jeesukseen Kristukseen. Tarkistin vielä mitä Strong's sanoo: πιστεύω pisteúō; from G4102 to have faith (in, upon, or with respect to, a person or thing), i.e. credit; by implication, to entrust (especially one's spiritual well-being to Christ): -believe(-r), commit (to trust), put in trust with.

Voisiko olla mahdollista, että Raamatussa on ristiriitaa, jakeita, jotka ovat toisiaan vasten? Lähtökohtahan on, että Raamattu ei voi olla itsensä kanssa ristiriitainen. Jos siis on jakeita, jotka näyttävät olevan vastakkaisia, miten ratkaisisimme tulkintaongelman? Kunpi tulkinta on oikea? Kuten tässä tapauksessa: pelastaako Kristus todella kaikki maailman ihmiset vai ainoastaan ne, jotka uskovat Häneen ja huutavat Hänen nimeään avuksi? Tätä joudun vielä

miettimään ja tutkimaan kirjoitusteni edistymisen myötä. Nyt sanoisin esillä olevasta esimerkistä, että ratkaisu löytyy vertaamalla jakeita ja toteamalla kumpi on tulkintavapaampi.

Joh. 3:16:ssa sanotaan ... "ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi..." Tässä on selvä ehto ja vaatimus. Pelastus ja ikuisen elämän saaminen edellyttää uskoa. Tämän mukaan kaikki eivät suinkaan pelastu. Entä sitten Joh 2:2, jossa sanotaan: "hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien". Tämänkin voisi tulkita niin, että Jeesus on sovittanut koko maailman ihmisten synnit ja näin he kaikki pelastuvat. Jakeen voi kuitenkin tulkita niin, että Kristus on sovittanut kaikkien synnit ja he kaikki voivat pelastua, jos vain uskovat, että Kristus on näin tehnyt heidän puolestaan.

Toisen Raamatunlause-esimerkin mukaan "Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset palastuvat". Eikö siis Jumalan tahto toteudukaan jos vain osa ihmisistä pelastuu? Tässä ei ole kysymys siitä, että Jumala ei *kykenisi* pelastamaan joka ikistä ihmistä, vaikka sitten väkisin niin kuin Paavalikin käännytettiin. Uskon niin, että Jumala tekee pelastumisen kaikille ihmisille mahdollisimman helpoksi. Maailmaa koetellaan taivaasta lähetetyillä vitsauksilla ja jokaisella ihmisellä on Herran vihan päivänä monta mahdollisuutta huutaa vain yksi tarvittava sana pelastuakseen – Jeesus (tai Jehova).

Päästäkseni selvyyteen kumpi tulkinta on oikein, tutkin mitä sanaa on käytetty kun Raamatussa puhutaan **Jumalan tahtomisesta**. Sana on θέλω (*thelō*) Strong's G2309 ja se esiintyy 212 kertaa UT:ssa. Strong's kuvailee sen merkitystä; to be resolved or determined, to purpose, mutta myös; to desire, to wish. Käännöstyön vaikeutta kuvaa se miten eri tavoin esim. Raamatunjae 1 Tim 2:4 on käännetty. Onko koko ihmiskunnan pelastuminen Jumalan

vakaa tahto vai kuuluisiko se kääntää "Jumalasta olisi kiva jos kaikki ihmiset pelastuisivat"? Kun tutkii em. 212 jaetta, on useimpien kohdalla kyse todellisesta tahtomisesta. Esimerkiksi Luuk 13:31: "Just at that time some Pharisees approached, saying to Him, "Go away, leave here, for Herod wants to kill You." – Tottakai Herodes todella halusi tappaa Jeesuksen eikä vain toivoisi sen tapahtuvan.

Toinen esimerkki: Luuk 18:41, jossa sokea anoi Jeesukselta apua ja Jeesus vastasi: "What do you want me to do for you?" And he [sokea] said, "Lord, *I want* to regain my sight!" – Kuka epäilee, etteikö sokea todella tahtonut saada näkönsä takaisin?

Mitä tapahtuu kun Jumala tahtoo? Jesaja vastaa: 46:10-11 "Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut; minä sanon: minun neuvoni pysyy, **kaiken, mitä tahdon, minä teen. ... Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan; mitä olen aivoitellut, sen minä myös teen**". – Jos Jumala kerran vakuuttaa, että Hän tulee tekemään tahtonsa mukaisesti eli pelastamaan **kaikki ihmiset**, niin kysymys kuuluu: miten se voi tapahtua kun Raamatussa edellytetään uskoa, jotta ihminen pelastuisi? No, ne ihmiset, jotka uskovat, pelastuvat uskonsa vuoksi (Jumalan tulen puhdistettua heidät) ja ei-uskovat pelastuvat, koska Jumala *pakottaa* heidät tuntemaan synnilliset tekonsa ja katumaan niitä (kuten tapahtui Saulille eli Paavalille). Jälkimmäisen joukon tuli voi olla paljon ankarampaa ja pidempikestoista kuin ensimmäisen joukon. Saatan kuvitella kuinka A.Hitler ja J.Stalin pitävät toisiaan kädestä kiinni ja parkuvat rukoillen armoa Jumalan tulen korventaessa heitä *henkisesti*.

Pelastuminen on ihmisten osalta tärkein tapahtuma, vaikka kovin harva sitä ajattelee elämänsä aikana. Toki Jumalakin suhtautuu tähän kysymykseen täydellä

vakavuudella, joten kysymyksessä on todellinen tahtominen ei pelkästään, että Jumala toivoo, "desires".

Raamatun mukaan viimeisellä tuomiolla tuomiolle joutuvat jaetaan kahteen ryhmään; ne, joiden nimet ovat kirjoitetut elämän kirjaan, saavat suoralta kädeltä elämän, kun taas toiset, joiden nimiä ei ole elämän kirjassa, joutuvat kärsimään tuomion. Mahdollisesti on erilaisia tuomioita, eri pituisia rangaistuksia "tulisessa järvessä". Viimeisessä luvussa pohdin tulisen järven rangaistusta. Onko se pelkästään ikuinen rangaistus ja onko tulinen järvi konkreettinen vai kuvaannollinen ilmaus. Onko siihen joutuvien osalta pelastuminen lopullisesti menetetty?

Room 8:20-21 *"Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle – ei omasta tahdostaan, vaan alistajan – kuitenkin **toivon** varaan, koska **itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen**".*

Jumala tässä ilmoittaa, että [koko] luomakunta on vastoin omaa tahtoaan alistettu katoavaisuuden alle, mutta tulee vapautetuksi turmeluksen eli synnin orjuudesta (KJV bondage of corruption) Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Mutta, eikö suurimman osan luomakuntaa kuulukaan saada kadotustuomiota syntiensä vuoksi ja joutua kitumaan rangaistukseksi tulisessa järvessä ikuisesti? Roomalaiskirje lupaa luomakunnalle toivoa, mutta monissa paikoin Raamattua toivon sijaan luvataan kadotusta, itkua ja hammasten kiristystä, ikuista eroa Jumalan kirkkaudesta jne.

Jumala siis loi ihmiset ja Hän alisti heidät 'katoavaisuuden' alle. Vanhemmat englanninkieliset käännökset kuten KJV käyttävät sanaa *vanity*, jota voisi luonnehtia paitsi turhamaisuudella, myös oman edun tavoittelulla, elämisellä tämän maailman menon mukaan.

Jumala myös varmisti, että ihmisten joukossa on vanhurskaita, jotka ovat Hänen valittujaan.

Tästä tulenkin tärkeään päätelmään; Jumala teki omassa viisauudessaan tärkeän kahtiajaon luomakuntansa suhteen. Olemme myös lukeneet kuinka Jumala antoi uskoa kullekin oman harkintansa mukaisen määrän. Pelastusta ajatellen ihmiset lähtevät eri viivalta kilvoittelemaan ikuisen elämän palkinnosta. Pakostakin tulen siihen loppupäätelmään, että Jumala korjaa tilanteen viimeisen tuomion yhteydessä ja tarjoaa pelastuksen saamisen helpoksi. Raamatusta tiedämme jo, että pelastumiseen riittää kun huutaa yhden sanan: Jeesus!

Usko pelastuksen pohjana. Apt. 17:31 "Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."

Jumala on määrännyt ihmisen (miehen) ylimmäksi tuomariksi. Kristus tuomitsee koko ihmiskunnan oikeamielisesti. Raamatussa todetaan tuomion perustuvan kunkin ihmisen tekoihin. On erilaisia tekoja ja niin ollen erilaisia tuomioita. Se on varmaa, että tuomiot ovat oikeamielisiä. Moni syntinen puhdistuu teoistaan ja saa elämän. En kuitenkaan usko universalismiin, jonka mukaan kaikki ihmiset lopulta pelastuvat. Tämän luvun toisessa jaksossa *Viimeinen tuomio* käsittelen 1. Korinttolaiskirjeessä esiin tuotua Jumalan puhdistavaa tulta, joka tutkii ja puhdistaa ihmisen synnit. Ihmiset voivat näin pelastua, monetkin syntiset, mutta edellytyksenä näyttäisi olevan, että ko. ihminen on 'rakentanut talonsa' Kristuksen varaan.

1 Kor 3:11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna,

kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. 12 Mutta **jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista**, 13 niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on **koetteleva**, minkälainen kunkin teko on. δοκιμάζω dokimázō: to test, examine, prove, scrutinise (to see whether a thing is genuine or not), as metals 14 Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan; 15 mutta **jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi.**

Jumalan puhdistava tuli, josta luemme 1. Korinttolaiskirjeen 3. luvussa, on **koetteleva, testaava, tutkiva, mutta ei kuluttava.**

Kuluttava tuli καταναλίσκω katanalísko consume utterly, completely, entirely, to the fullest extent.

Heb 12:29 sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli. On siis tehtävä ero tutkivan ja puhdistavan sekä toisaalta kuluttavan ja rankaisevan tulen välillä.

Jos ihminen ei ole 'rakentanut taloan' Kristuksen perustalle, ei edes heinistä tai oljista, silloin tuli ei olekaan tutkiva ja puhdistava vaan kuluttava. Näin tulkitsen kahden tulen eron.

Efes. 2:8 **"Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja –"**

▪ [Jumalan tuli](#)

Kuluttava tuli. Ilm 20:9 Ja he nousevat yli maan avaruuden ja piirittävät pyhien leirin ja sen rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta ja kuluttaa katesthiō G 2719 heidät.

Ilm 11:5 Ja jos joku tahtoo heitä [Jumalan kahta todistajaa] vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja **kuluttaa** heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän saava surmansa sillä tavalla. NASB: And if anyone wants to harm them, fire flows out of their mouth and devours their enemies; so if anyone wants to harm them, he must be killed in this way.

5 Moos 4:24 Sillä Herra, sinun Jumalasi, on **kuluttava tuli**, kiivas Jumala. 9:3 Niin tiedä nyt, että Herra, sinun Jumalasi, käy sinun edelläsi niinkuin kuluttava tuli; hän hävittää heidät ja nöyryyttää heidät sinun edessäsi, ja sinä karkoitat heidät ja hukutat heidät nopeasti, niinkuin Herra on sinulle puhunut.

2 Sam 22:9 Savu suitsusi hänen sieraimistaan, **kuluttava tuli** hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

Psa 18:9 Savu suitsusi hänen sieraimistaan, **kuluttava tuli** hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä. 50:3 Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene, hänen edellensä käy kuluttava tuli ja hänen ympärillensä väkevä myrsky.

Jes 30:27 Katso, Herran nimi tulee kaukaa, hänen vihansa leimuaa, ja sankka savu tupruaa; hänen huulensa ovat täynnä hirmuisuutta, ja hänen kielensä on kuin **kuluttava tuli**.

Jer 17:27 Mutta jos ette kuule minua ettekä pyhitä sapatinpäivää, vaan kannatte kantamuksia ja kuljette Jerusalemin porteista sapatinpäivänä, niin minä sytytän tuleen sen portit, ja **tuli on kuluttava** Jerusalemin palatsit, **eikä se ole sammuva.**" ... I will kindle a fire in its gates and it will devour the palaces of Jerusalem and not be quenched (H3518 kâbâh)."

Joel 2:3 Sen edellä käy kuluttava tuli, sen jäljissä polttava liekki. Niinkuin Eedenin puutarha on maa sen

edessä, sen jäljissä on autio erämaa, eikä jää ketään, joka olisi siltä pelastunut.

Oba 1:18 Jaakobin heimo on oleva **tuli** ja Joosefin heimo **liekki**, mutta Eesaun heimo kuin olki, ja ne polttavat sen ja **kuluttavat** sen; eikä jää pakooppäässyttä Eesaun heimosta. Sillä Herra on puhunut.

Naa 3:15 Siinä on tuli sinut **kuluttava**, miekka on sinut tuhoava, se on syövä sinut niinkuin syöjäsiirakat, vaikka lisääntyisit kuin syöjäsiirakat, vaikka lisääntyisit heinäsiirakkojen tavoin.

Sak 11:1 Avaa ovesi, Libanon! **Tuli** on **kuluttava** sinun setrиси. 12:6 Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikäänkuin tulipannuksi puitten sekaan ja ikäänkuin tulisoihduksi lyhteitten sekaan, ja he kuluttavat oikealta ja vasemmalta, **kuluttavat kaikki kansat yltymperi**. Ja Jerusalemi saa yhäti asua paikoillansa – Jerusalemissa.

Kuluttava tuli polttaa ja tuhoaa siihen joutuvat missä tahansa he ovatkin. Voidaan siis aiheesta kysyä: onko tulisessa järvessä palava tuli tätä kuluttavaa tulta? Onko kuluttava tuli pelkästään tuhoavaa, elämän poisottavaa tulta? Em. jakeissa ei mainittu mitään tulisesta järvestä. Kuluttava tuli toimii nopeasti ja sen alle joutuva tuhoutuu nopeasti.

Sitten on toisenlaista – ainakin vaikutukseltaan – Jumalan tulta, josta olen käyttänyt nimitystä puhdistava tuli, joka puhdistaa ja pelastaa.

Pelastava "puhdistava" tuli

Viimeisen tuomion yhteydessä Jumalan puhdistava tuli koettelee jokaisen.

Mat 3:11 Minä [Johannes Kastaja] kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän **kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.**

1 Piet 1:7 että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoka kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

1 Piet 4:12 Beloved, think it not strange concerning the **fiery trial** which is to try you, as though some strange thing happened unto you: – Outo suomennos: ”Rakkaani, älkää oudoksuko sitä **hellettä** [tulista koettelemusta], jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa” – Uskovat joutuvat jo eläessään kohtaamaan Jumalan puhdistavan tulen käsittelyn. Varsin outo sanavalinta suomenkielisessä käännöksessä. Ei ole kysymys mistään luonnonilmiöstä, vaan kuten KJV jo aikoinaan sanoi: ... the **fiery trial** which is to try you, as though some strange thing happened unto you. – Tämä tulinen koettelemus ei polta ihmistä ulkoapäin, vaan sisältä. Se voi kestää jopa vuosia ilman, että ihminen edes ymmärtää mitä on tapahtumassa hänelle. Hän voi kokea monenlaisia koettelemuksia ja menetyksiä vaikkapa taloudellisestims. Kun koettelemukset ovat ohi, hän saa rauhan ja ymmärryksen. Asiat saavat uuden tärkeysjärjestyksen. Näin on.

Pietari selittää, että oikeamieliset kokevat tulen (vertauskuvallisen) koettelemuksen jo eläessään. Miksi näin tapahtuu? Vastaus löytyy Raamatusta; nämä Jumalan valitsemat ihmiset tulevat olemaan ensimmäisen ylösnousemuksen osallisia. He ovat Raamatun kuvaamia pyhiä, jotka tulevat hallitsemaan Kristuksen kanssa

tuhannen vuoden ajan. Heidät on puhdistettu ja he saavat ylönousteissaan henkiruumiin eikä heidän täydy tulla enää tuomittavaksi muiden myöhemmin ylönousevien kanssa.

Mar 9:43 Ja jos sinun kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, että käsipuolena menet elämään sisälle, kuin että, molemmat kädet tallella, joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen, 44 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

49 Sillä jokainen ihminen on **tulella suolattava**, ja jokainen uhri on suolalla suolattava. – Suolaaminen on keino säilyttää raaka-aine myöhempää käyttöä varten, tämän elämän jälkeiselle ajalle. Uhri 2378 θυσία thysia. Mat.9:13 Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä on: **'Laupeutta minä tahdon enkä uhria.'** Sillä en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä." Mar 12:33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmärryksestään ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa lähimmäistään niinkuin itseänsä, **se on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit.**" – Matteus ja Markus välittävät UT:n evankeliumin sanoman ihmisille; erotuksena lakiliiton uhrikeskeisyydestä korostuu nyt lähimmäisen rakkaus.

1 Piet 1:7 että teidän **uskonne kestäväisyys koetuksissa** havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

1 Kor 3:13 niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja [Jumalan puhdistava] **tuli on koetteleva**, minkälainen kunkin teko on. – Tuli on koetteleva kunkin -siis jokaisen- teot, viimeisenä päivänä. Silloin ratkaistaan mitä kukin on saava palkakseen, miten kunkin 'rakennus'

kestää.

Sana **tuli** πϋp pyr esimerkiksi Ilm. 21:8 "Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema." – Ratkaistava keskeinen kysymys on: onko tuli konkreettinen tuli vaiko kuvaannollinen tuli. Raamattu käyttää samaa sanaa πϋp, joten voisi ajatella, että kaikissa tulta koskevissa jakeissa sama sana määrittää tulen laadun. 1 Kor kirjeen tuli on nimenomaan puhdistava tuli, jonka tehtävänä on puhdistaa ihminen kaikesta synnin saastasta. Nämä ihmiset kuitenkin pelastuvat. Ilm 21:8 tuli taas kohdistuu pääosin sellaisiin syntisiin, jotka perinteisesti on laskettu tuliseen järveen joutuviksi, toisen kuoleman rangaistuksen saajien joukkoon. Strong's toteaaakin, että "of the 500+ times the word 'fire' is used in the Bible, hundreds of times the word 'fire' is used in a figurative or symbolic sense".

Kun Jumalan puhdistava tuli puhdistaa viimeisellä tuomiolla, puhdistettavat ovat henkiruumiissa. He ovat ylönousseita; Ilm 20:13 *Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.* Tämä Ilmestyskirjan jae kuvaa sitä miten ylönousevat kuolleet kerääntyvät kuka mistäkin paikasta.

1 Kor 3:15 mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on **pelastuva**, kuitenkin **ikäänkuin tulen läpi**.

1 Kor 3:11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. 12 **Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa**

kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, 13 niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva (δοκιμάζω dokimázō: to test, examine, prove, scrutinise (to see whether a thing is genuine or not), as metals) minkälainen kunkin teko on. 14 Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan; 15 **mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi.**

G 1381 δοκιμάζω dokimázō: to test, examine, prove, scrutinise (to see whether a thing is genuine or not), as metals

Jumalan puhdistava tuli, josta luemme 1. Korinttolaiskirjeen 3. luvussa, on **koetteleva, testaava, tutkiva**, mutta **ei kuluttava niille, jotka pelastuvat**. Kuinka pitkän aikaa puhdistus kestää? Kukaan ei tiedä. Mahdollisesti eri pitkiä aikoja riippuen siitä paljonko puhdistettavaa on.

Voisiko tämä tuli olla myös sitä tulta, joka polttaa tulisessa järvessä; jotkut pääsisivät siitä pois pelastuen Jumalan valtakuntaan. Tulinen järvihän on kielikuva siitä koettelemuksesta, jossa ihminen näkee omat syntinsä ja pahat tekonsa ja jonka hän joutuu läpikäymään ennen puhdistumistaan. Toiset joutuisivat olemaan pidempään ennen kuin pääsisivät pois – tai viimein tuhoutuisivat, jos se olisi Kristuksen tuomio.

Mat 3:11 Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän **kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella**. – Tämä tuli, josta Johannes puhuu kastaessaan ihmisiä parannukseen, tarkoittaa Jumalan puhdistavaa tulta.

Jes 52:10 "Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme autuuden". NIV The LORD will lay bare his holy arm in the sight of all the nations, and **all the ends of the earth will see the salvation of our God.** – Jesaja Jumalan profeettana tiesi paremmin kuin me, jotka muistamme vain ne Raamatun sanat, joissa puhutaan kuolemasta ja tuhosta sekä pahojen ihmisten hävittämisestä. Viimeinen tuomio päättyy siihen, että Jumala pelastaa kaikki tahtonsa mukaisesti "kaikki maan ääret": Jumala "**joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden**" (1 Tim 2:4). Suomalainen käännös ei mielestäni ole onnistunut. Siitä ei ilmene, että autuuden näkemisen sijasta kaikki näkevät nykyaikaisemmalla sanalla sanottuna – pelastuksen.

Jumala itse vakuuttaa, että hänen tahtonsa ilmaus, Jumalan sana, tekee hänen tahtonsa: Jes 55:11 niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.

Usko pelastuksen pohjana. Apt 17:31 "Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen [Jeesuksen] kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."

Jumala on määrännyt ihmisen (miehen) ylimmäksi tuomariksi. Kristus tuomitsee koko ihmiskunnan oikeamielisesti. Raamatussa todetaan tuomion perustuvan kunkin ihmisen tekoihin. On erilaisia tekoja ja niin ollen erilaisia tuomioita. Se on varmaa, että tuomiot ovat oikeamielisiä. Moni syntinen puhdistuu teoistaan ja saa elämän. Tämän luvun toisessa jaksossa Viimeinen tuomio käsittelen 1. Korinttolaiskirjeessä esiin tuotua

Jumalan puhdistavaa tulta, joka tutkii ja puhdistaa ihmisen synnit. Ihmiset voivat näin pelastua, monetkin syntiset, mutta edellytyksenä näyttäisi olevan, että ko. ihminen on 'rakentanut talonsa' Kristuksen varaan.

Sana ikäänkuin viittaa siihen, että tuli näiden pelastuvien kohdalla ei ole oikeaa polttavaa tulta, vaan kyse on kuvaannollisesta, symbolisesta tulesta. Jae 15 sanoo: mutta **jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi.** Sana "vahinkoon" ei oikein selvästi kerro minkälainen vahinko tällaiselle ihmiselle käy. KJV sanoo tässä kohdin "he shall suffer loss", josta ei myöskään asia selvene. Kreikankielinen sana on G 2210 ζημιώω zēmioō: to injure, i.e. (reflexively or passively) to experience detriment:—be cast away, receive damage, lose, suffer loss. Toisaalta on todettava, että tässä ei myöskään käytetä ilmaisua iankaikkisesta rangaistuksesta (Mat 25:46).

Millä perusteella Kristus ratkaisee tuomion laadun? Ajattelen näin: jos ihminen on rakentanut 'talonsa' Kristuksen varaan ja arvokkaista aineista, kuten "kullasta, hopeasta tai jalokivistä", tuli koettelee hänen tekonsa, havaitsee ne hyviksi ja hän selviää vähällä, vieläpä saa palkankin. Jos Kristuksella on ollut kovin vähäinen osa 'talonrakennuksessa', miten hänen käy? Tuli koettelee hänenkin tekojaan; jos teoissa on moittimista, häntä tuli koettelee kovemmin ja hänen talonsa palaa poroksi. Kuitenkin ihminen itse selviää ja pelastuu. Entä jos ihminen ei ole millään lailla käyttänyt Kristusta 'talonsa rakentamisessa'? Elänyt vielä huonoja tekoja tehden. Hänen kohtaloksi tulee tulinen järvi ja tulikiven pitkä ja perusteellinen puhdistus.

Joh 10:9 Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja

käyvä ulos ja löytävä laitumen.

Käsitykseni mukaan, ylösnousseet ovat henkiruumiissa (spiritual bodies), muutkin kuin saatana ja hänen enkelinsä. 1 Kor 15:44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. – Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen. Kuinka henkiin tehoaa fyysinen tuli? Vai onko siis olemassa hengellinen tuli, joka tehoaisi hengellisiin ruumiisiin? Heb 12:29 sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli. – Jumalan tuli voi olla puhdistava tuli, joka puhdistaa uskovasta synnin ja kaiken epäpuhtaan, kaikki lihan teot. Uskon myös, että Jumalan tuli, joka on henkinen tuli, voi myös tuhota uskoa vailla olevan ihmisen. Jos ihminen on rakentanut elämänsä Kristuksen uskon perustalle, sen uskon määrän mukaan minkä Jumala on hänelle antanut, Jumalan tuli on hänen kohdallaan puhdistavaa tulta.

Edellä olevan ryhmän tuomittaville on yhteistä, että he ovat rakentaneet elämänsä Kristuksen varaan. Tuli koettelee heidät, mutta he kuitenkin pelastuvat. He ovat niitä, joiden nimet löytyvät elämän kirjasta. Ihmisestä on Jumalalla kaikki tiedot, onhan kunkin ihmisen henki palannut taivaaseen Hänen luokseen. Saar 12:7 Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin.

Ne, joiden nimeä ei löydy elämän kirjasta, heitetään tuliseen järveen.

On siis oleva kahdenlaista seurausta. Joitakin tuli koettelee, mutta he kuitenkin pelastuvat. Toisen ryhmän kohtalona on tulla heitetyksi tuliseen järveen. Jos Jumalan puhdistava tuli polttaa synnin teot pois niin entä sitten kadotustuomion saavien ihmisten kohdalla? Onko heitä polttava tuli aivan oikeaa tulta?

Kristus antoi Ilmestyskirjan tulevaisuutta koskevat näyt

Johannekselle symboleina ja vertauskuvina, se on selvää. Entä sitten Ilmestyskirjan lopussa, luvuissa 19-21, joissa puhutaan kadotukseen joutuvien kohtalosta; ikuisesta piinasta tulisessa järvessä? Monien mielestä kuvaus on selkeydessään aivan varmasti kirjaimellisen totta. Nytkö siis pitäisi vaihtaa tulkinta vertauskuvallisesta kirjaimelliseen?

5 Moos 4:24 Sillä Herra, sinun Jumalasi, on kuluttava tuli, kiivas Jumala. Jesaja puolestaan sanoo: 30:27 Katso, Herran nimi tulee kaukaa, hänen vihansa leimuaa, ja sankka savu tupruaa; hänen huulensa ovat täynnä hirmuisuutta, ja hänen kielensä on kuin kuluttava tuli.

Kun Jesaja sanoo, että Jumalan kieli on kuin kuluttava tuli, se on ymmärrettävä kuvaannollisesti. Jumalahan on henki, ja Hänen kielensä (sanansa) on myös henki. 5 Moos 9:3 Niin tiedä nyt, että Herra, sinun Jumalasi, käy sinun edelläsi niinkuin kuluttava tuli; hän hävittää heidät ja nöyryyttää heidät sinun edessäsi, ja sinä karkoitat heidät ja hukutat heidät nopeasti, niinkuin Herra on sinulle puhunut. – Vaikka Jumalan kuluttava tuli onkin hengen tulta, sen vaikutus on mitä suurimmassa määrin todellista. Tuli voi kohdistua henkiolentoihin kuten saatanaan tai enkeleihin tai sitten eläviin ihmisiin (kuten jakeessa 9:3) tai sitten ylösnousseihin, tuomiolla oleviin ihmisiin henkiruumiissa. Ilmestyskirja kertoo Johanneksen näystä Ilm 1:16 Ja hänellä [Kristuksella] oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa. – Myös Jumalan Pojan valtaa ja voimaa kuvataan symbolein; kaksiteräinen miekka, joka lähtee Hänen suustaan. Niin Isä kuin Poikakin ovat henkiä ja heidän voimansa tulevat heidän hengestänsä kohdistuipa se lihaa ja verta olevaan ihmiseen tai ylösnousseisiin, henkiruumiissa oleviin

ihmisiin tai muihin luotuihin.

Jumalan kuluttava tuli polttaa ihmisten lihalliset teot ja synnit. Tulinen järvi, jossa synnit palavat, ei ole oikea järvi, vaan kuvaannollinen ilmaus. Syntien palaminen sinänsä voi hyvinkin tuottaa tuskaa ihmiselle, kun hän näkee mitä kaikkea hän onkaan elämässään tehnyt.

Raamatuntutkija Ray Smith (kuten myös aikoinaan Origenes) on esittänyt käsityksensä, että kaikki ihmiset joutuvat (tai pääsevät) Jumalan Pyhän Hengen tuliseen puhdistuskäsittelyyn. Oikein pahojen ihmisten osalta puhdistus on pitkä ja tuskallinen, mutta lopputuloksena on Jumalalle kelvollinen uusi puhdas ihminen. Tätä hän perustelee ensisijaisesti sillä, että se on Jumalan tahto; Jumalahan tahtoo kaikkien pelastuvan. Ja Jumalan tahto aina toteutuu. Lisäksi tutkija lausuu, että ihmisellä ei ole viime kädessä omaa vapaata tahtoa ja vapaata valintaa. Kyse on loppujen lopuksi Jumalan tahdosta ja valinnasta. Näin siis Hitler, Stalin ja Pol Pot ym. hirmuhallitsijat kaikki pääsisivät osalliseksi pelastuksesta.

Katsotaan löytyisikö Raamatusta lauseita ratkaisemaan asiaa.

Mat 25:46 "Ja niin he lähtevät, toiset iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään." – Tässä on selvästi kaksi erilaista seuraamusta: syntisten joukko lähtee rangaistukseen ja toisaalta vanhurskasten joukko saa iankaikkisen elämän. Jos siis syntiset eivät saa iankaikkista elämää, jää vain ratkaistavaksi kysymys; mikä on heidän iankaikkinen rangaistuksensa?

Mat 24:51 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." – Tässä Jeesuksen vertauksessa puhutaan hyvän palvelijan ja pahan palvelijan osasta kun

heidän herransa saapuu. 24:45 Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa? 46 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! 47 Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

Hyvä palvelija antaa ruokaa ajallaan herransa muille palvelijoille tehtävänsä mukaisesti. 'Ruoka' tarkoittaa hengellistä ruokaa. Hyvän palvelijan palkka Herran saapuessa on korotus hänen herransa kaiken omaisuuden hoitajaksi.

Paha palvelija toimii vastoin herransa ohjeita: 48 Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', 49 ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, 50 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, – Lopputuloksen luimmekin jo jakeesta: 51 Pahan palvelijan osa on tulisessa järvessä, jossa on itku ja hammasten kiristys.

Kun Jeesus vertauksessaan sanoo, että paha palvelija hakataan kappaleiksi, se tarkoittanee kuolemantuomiota, toista kuolemaa.

Kun Raamattu toteaa, että tulinen järvi on toinen kuolema, onko toinen kuolema sama kuin ikuinen poiskarsiminen Jumalan yhteydestä? Siis, täydellinen tietoisuuden häviäminen. Tämä tarkoittaisi sitä, että osa ihmisistä tuhotaan ja heistä ei jää jäljelle mitään.

Vai, voisiko Jumalan Rakkaus ihmistä kohtaan olla niin kaiken kattavaa, että pahimmatkin jumalattomat, jotka eivät edes kadu tekojaan, väkisin puhdistetaan vanhurskaiden joukkoon?

Raamatusta puhutaan Pyhän Hengen pilkkaamisesta syntinä, jota ei voi saada anteeksi. Rinnastaisin tällaisen

tietoisen jumalattoman toiminnan ja täydellinen katumattomuuden Pyhän Hengen pilkkaamiseen. Jos ihminen ei voi saada syntejään anteeksi, ei hän myöskään voi pelastua. Tähän olen nyt päätenyt, mutta täysin varma en ole. Toivoisin olevani väärässä ja Jumalan rakkauden vaikutuksesta kaikki todellakin pelastuisivat, vaikka sitten vasten tahtoaan kuten Paavali. Saatan hyvinkin palata tähän kysymykseen jatkotutkimusteni myötä.

Kun Raamatussa puhutaan viimeisestä tuomiosta, ajatellaan, että kyse on Jumalan tuomiosta. Jumala on antanut tuomiovallan Pojalle, Jeesukselle Kristukselle. Ja edelleen, Efesolaiskirjeestä lue: Efe 1:22 Ja kaikki hän [Jumala] on asettanut hänen [Kristuksen] jalkain alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, 23 joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

Kristuksen seurakunta on Hänen ruumiinsa, joka hallitsee yhdessä Hänen kanssaan ja myös tuomitsee maailman. 1 Kor 6:2 Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? – Olen tulkinnut 'tuomitsemisen' tarkoittavan ankarallakin kädellä tapahtuvaa opettamista ja synnin ja kaiken saastan polttamista puhdistavalla tulella tulisessa järvessä. Kristuksen seurakunnalla tulee olemaan merkittävä rooli viimeisinä aikoina. Pyhiä, jotka hallitsevat ja tuomitsevat yhdessä Kristuksen kanssa, on suhteessa muuhun ihmiskuntaan vain pieni joukko. Heidät Jumala on jo ennalta määrännyt pelastukseen.

“Me tiedämme tulevamme hänen [Jeesuksen] kaltaisikseen, kun hän ilmestyy” ... (1 Joh 3:2).

Ehkäpä Jumala ja Kristus kutsuvat loputkin ihmiskunnasta samoin kuin Kristus kutsui Paavalinkin, kirkaassa tulisessa leimahduksessa, joka puhdisti hänet ja antoi hänelle uuden uskon.

Tulella suolaaminen

Jeesus sanoi Mar 9:49 Sillä jokainen ihminen on tulella suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava.

50 Suola on hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitäkää keskenänne rauha.” – Mitä tarkoittaa “suola itsessänne”? Miksi yleensäkin ihmistä suolataan? Siksi, että hän pysyisi uskossa. Kun ihmisessä on suola, hänen uskonsa pysyy vahvana ja kehittyy. Ei pidä kuitenkaan suolata itseään liikaa (tulla uskonkiihkoilijaksi).

Pietari sanoi 1:6 Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa,

7 että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoo kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

1 Kor 3:13 niin kunkin [jokaisen] teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin [jokaisen] teko on. – Viimeisenä päivänä kaikkien ihmisten teot tutkitaan; mikäli niissä havaitaan puutteita, Jumalan puhdistava tuli polttaa epäpuhtaudet pois. Raamattu sanoo, että ihminen itse on pelastuva, mutta ikään kuin tulen läpi. KJV korostaa, että 1 Kor. 3:13 Every man's work shall be made manifest: for the day shall declare it, because it shall be revealed by fire; and the fire shall try every man's work of what sort it is.

Ilm 20:13 and they were judged every man according to their works. – “Every man” tarkoittaa jokainen ihminen,

joka on tuomiolla. Kaikkihan eivät, mutta melkein kaikki. Pieni joukko, Jumalan pyhät, jotka koeteltiin jo elämänsä aikana, ja jotka olivat ensimmäisen ylösnousemuksen osanottajia, he eivät joutuneet tuomiolle. Mutta kaikki muut: niin uskovat kuin nekin jotka uskovat johonkin muuhun jumalaan.

Entä kuinka tuomitaan ne, jotka eivät usko? Vastaukseen riittää yksi sana: *pū'r pyr tuli*. Ilm 21:8 **Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema.**" STRONG's Greek Dictionary of the New Testament, page 219, #4442, **pur**; a primary word; "fire" (**literally or figuratively**). Pur is used besides its ordinary natural significance:

(1) of the holiness of God, which consumes all that is inconsistent therewith, Heb. 10:27; 12:29; cf. Rev. 1:14; 2:18; 10:1; 15:2; 19:12; [Jumalan pyhydestä, joka kuluttaa kaiken]

(1a) similarly of the holy angels as His ministers, Heb. 1:7; [samoin pyhistä enkeleistä, hänen palvelijoinaan]

(1b) in Rev. 3:18 it is symbolic of that which tries the faith of saints, producing what will glorify the Lord; [tulen lopputulos on se mikä koituu Jumalan kirkastamiseksi]

(2) of the divine judgment, testing the deeds of believers, at the judgment seat of [jumallinen tuomio, joka koettelee uskovia]

(3) of the fire of divine judgment upon the rejecters of Christ, Matt. 3:11 (where a distinction is to be made between the baptism of the holy Spirit at Pentecost and the "fire" of divine retribution; Acts 2:3 could not refer to baptism); Lk. 3:16." [Jumalallisesta tuimiosta niitä kohtaan, jotka hylkäävät Kristuksen]

Huomioi erityisesti tulkinta, kohdassa 3: **Jumalan tuomion tulesta niiden kohdalla, jotka eivät vastaanota Kristusta.** Apt 2:3 esiintyvät tuliset 'kielet' eivät ole sama asia kuin tuli jumalallisen tuomion yhteydessä 2:3 Ja he [apostolit helluntaina] näkivät ikäänkuin tulsia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse kunkin päälle.)

Sadoissa tapauksissa Raamatussa esiintyvä sana pyr esiintyy kuvaannollisessa, symbolisessa merkityksessä. Kuinka monet tulkitsevatkaan lähes kaiken, erityisesti Jumalan rangaistuksen kyseessä ollen, tiukan kirjaimellisesti! Symbolinen voi polttaa ja tuottaa tuskaa aivan samoin kuin kirjaimellinenkin.

Mar 9:49 Sillä jokainen ihminen on tulella suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava.

Jo Moses ja Hesekiel antoivat ohjeet uhrilahjojen suolaamisesta. Hes 43:24 Tuo ne Herran eteen, ja papit heittäköt niiden päälle suolaa ja uhratkoot ne polttouhriksi Herralle. – Nyt puhutaan kuitenkin jokaisen ihmisen suolaamisesta. Jokaisen! Ihmisen suolaaminen ei voi olla konkreettista, se on selvä. Kun polttouhri suolataan, suolaus tuo lihaan makua ja säilyvyyttä. Liha kuitenkin uhrattiin heti teurastuksen jälkeen, joten lihauhrin suolaaminen ei varmaankaan ole tarkoitettu säilyvyyden parantamiseksi. Tulella suolaaminen on mitä suurimmassa määrin kielikuva samoin kuin tulella puhdistaminen. Ehkä ne yhdessä kuvaavat ihmisen saattamista Jumalalle kelvolliseksi ikuisiksi ajoiksi.

Kun jokainen ihminen on tulella suolattava, eikö silloin jokainen ihminen tule myös tulessa puhdistetuksi?

Ilm. 20:13 kertoo miten meri, Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat. ..."heidät

tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.” Korinttolaiskirjeessä jo todettiin, että jokaisen teot tutkitaan tulella. Tässä ei siis pitäisi olla mitään uutta. Jakeessa 15 kuitenkin sanotaan: “Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen”. Tämän loppujakeen voi tulkita eri tavoin, mutta itse kallistun seuraavan tulkinnan kannalle: Elämän kirjasta katsotaan jokaisen osalta, onko ihmisen nimi mainittu kirjassa. Jos on, ei muuta tutkintaa tarvita – ihminen pelastuu suoralta kädeltä. Jos Elämän kirjasta ei löydy nimeä, ihminen joutuu ottamaan vastaan puhdistavan tulen käsittelyn ‘tulisessa järvessä’. On tärkeää ymmärtää, että tulinen järvi ja kaikki siihen liittyvä, on kuvaannollista ilmaisua, ei kirjaimellista. Se ei tarkoita sitä, etteikö Jumalan rangaistusta olisi. Rangaistus on kuitenkin totta, mutta jotain muuta kuin kituminen tulisessa järvessä. Jumalan puhdistava tuli voi olla hyvinkin tuskallinen, kun ihminen näkee kaikki tekonsa ja niiden vääryyden ja aiheuttamansa tuskan muille ihmisille.

▪ [Mitä tuomio tarkoittaa?](#)

Heb 9:27 Ja samoinkuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio,

Jeesus moitti fariseuksia ja kirjanoppineita siitä, että he kyllä pitivät tarkan huolen kymmenysten maksamisesta mintusta, aniksesta ja kuminasta, mutta eivät siitä mikä laissa on tärkeää- oikeudesta, laupeudesta ja usko[llisuude]sta (πίστις pistis, G3982; persuasion, i.e. credence; moral conviction (of religious truth, or the truthfulness of God or a religious teacher), especially reliance upon Christ for salvation; abstractly, constancy in such profession; by extension, the system of religious (Gospel) truth itself:—assurance, belief, believe, faith, fidelity.

Tuomiosta käytetään Uudessa Testamentissa sanaa κρίσις *krisis*; decision (subjectively or objectively, for or against); by extension, a tribunal; by implication, justice (especially, divine law):—accusation, condemnation, damnation, judgment.

Mat 23:23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tillleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden (judgment, mercy, and faith)! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.

Tuomio on yksi tärkeimmistä sanoista, joiden merkitys ja luonne olisi syytä ymmärtää. Strong's määrittelee sen melkoisen kovasti: accusation, condemnation, damnation. Tuomio esiintyy toisaalta sanaparin armo ja usko (mercy and faith) yhteydessä kolmantena joukkoon kuuluvana. Fariseuksilla ei ollut näitä kolmea tärkeää ominaisuutta. Fariseukset eivät lainkaan ymmärtäneet niiden merkitystä, vaan pikkutarkasti noudattivat kymmenysten antamista tillistä ja kuminasta. Tärkeä kysymys ratkaistavaksi on: onko tuomio ankara vaiko korjaava, opettava?

Mat 5:21 Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion.' KJV ... and whosoever shall kill **shall be in danger** of the judgment:KJV:n käänös antaa ymmärtää, että tappaja on vaarassa saada tuomion. Se ei ole varmaa ja se voidaan välttää katamalla rikosta. Näin teki kuningas David, joka murhautti Batsheban aviomiehen saadakseen tämän kauniin vaimon itselleen. David kuitenkin katui tekoaan ja sai anteeksi. Jumala lopulta kutsui häntä mieleisekseen mieheksi, murhaajaa. Oleellista on pohtia tuomiota niiden kohdalla, jotka eivät usko eivätkä kadu.

1 Kor 11:32 mutta kun meitä **tuomitaan** (κρίνω krinō), niin se on meille Herran kuritusta, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi. Ilm. 20:12 Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet **tuomittiin** (κρίνω krinō) sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Ilm. 20:15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se **heitettiin tuliseen järveen**. – Jakeessa 1 Kor 11:32 tuomion seurauksena on Herran kuritusta, joka tarkoittaa ojennusta ja opetusta. Ilmestyskirjassa 20:12 tuomion seuraukset määräytyivät tekojen mukaan. Ilmestyskirjan 20:15 mukaan ne, jotka eivät olleet kirjoitettut elämän kirjaan, heitettiin tuliseen järveen. Onko mahdollista, että tuomio, jonka pitäisi tarkoittaa samanlaista kohtelua jakeesta riippumatta, saattaisi johtaa tyystin erilaisiin seuraamuksiin. Eiko Jumalan opetus ja siihen liittyvä kuritus johdakaan samaan lopputulokseen?

Jumala sanookin, että ... Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut; minä sanon: minun neuvoni pysyy, **kaiken, mitä tahdon, minä teen** (Jes. 46:10).

Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat. Sen Hän totisesti myös tekee! Jumala joko *tahtoo* tai *haluaa*, Jumala ei *toivo*. Tämä ei tee tyhjäksi Raamatun profetioita, joiden mukaan suurin osa maailman ihmisistä tulee tuhoutumaan lopun ajan melskeissä Herran koston päivänä. Kaikki ihmiset kuitenkin saavat ylösnousemuksen ja sen jälkeen tuomion. Miten tässä tuomiossa Jumala toteuttaa em. aivoituksensa, jää nähtäväksi. Palastuvatko todella KAIKKI ihmiset vai tuhotaanko kaikkein pahimmat? Sitä en osaa sanoa. "Kaikki" ei Raamatussa aina tarkoita kaikkia. *Kaikki kansat* nousevat Israelia vastaan, sanotaan lopun aikaa koskevassa

profetiassa. Kaikki kansat oli verolle pantava keisari Augustuksen käskyn mukaan jne. Kaikki maailman kansat eivät nouse Israelia vastaan, vaan Israelin lähellä olevat (muslimi) maat. Verollepano kosketti vain Rooman valtakunnan aluetta Välimeren ympärillä. – Mikä on Jumalan tahto, se selviää viimeistään kun Kristus jakaa oikeutta viimeisellä tuomiolla.

Mat 28:18 Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: **“Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.** Jeesuksen tehtävänä maan päällä on toteuttaa Jumalan tahto. ...että kaikki ihmiset pelastuisivat! Jeesuksella on kaikki valta, sama valta kuin itse Jumalallakin, toteuttaa saamansa tehtävä. Näytön siitä vallankäytöstä Hän antoi kun pakkokäännytti Saulin (eli Paavalin), joka oli matkalla Damaskokseen kristittyjä vainoamaan. Kristus tietää maailman tilanteen; tätä menoa jumalattomien osuus 7 miljardin väestöstä on ehdoton valtaosa. Kadotukseen on siis matkalla miljardeja ihmisiä. Suuri kysymys on: miten Jumala toteuttaa (Jeesuksen kautta) tahtonsa, että kaikki pelastuisivat. Lupauksen siitä antoi Kristus: Joh 12:32 Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän **kaikki** tyköni.”

Tuomio alkoi jo heti Jeesuksen kuoltua ja jatkuu kunkin valitun osalta hänen kuolemaansa saakka. Kun ylösnousemus koittaa, heitä ei enää tuomita muiden viimeiseen tuomioon joutuvien kanssa, vaan he saavat henkiruumiin ja nousevat Kristusta vastaanottamaan pilviin. Mar 5:24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, **eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.**

▪ [Mitä on Jumalan kuritus?](#)

Jumalan valittuja kuritetaan (joka kuritus sisältää myös kasvatusta ja opetusta) jo heidän elinaikanaan.

Jes 26:9 Minun sieluni ikävöitsee sinua yöllä, minun henkeni sisimmässäni etsii sinua varhain; sillä **kun sinun tuomiosi kohtaavat maata, oppivat maanpiirin asukkaat vanhurskautta.**

1 Kor 11:31 Mutta jos me [valitut, kutsutut] tutkisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi; 11:32 mutta kun meitä tuomitaan, niin se on meille Herran **kuritusta**, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi. –

Tuomitsemista tarkoittava sana on kreikaksi κρίνω *krinō*.

Kun Jumalan seurakunta tuomittavana, siihen sisältyy Herran kuritusta. Kurituksen sisältö taas on ojennusta ja moitteita väärästä käytöksestä. Kuritus on kreikaksi παιδείων *paideuo*, joka Strong'sin mukaan sisältää seuraavia luonnehdintoja: *educate, discipline* (by punishment): *chasten, instruct, learn* (to cause one to learn), *teach*. Edelleen, Jumala ojentaa tuottamalla *kärsimystä, tuskaa* tai *suuriakin menetyksiä*. Seurakuntaa ei sisällytetä samaan joukkoon muun mailman kanssa.

Kun he sitten pääsevät osallisiksi ensimmäiseen ylösnousemukseen, he ovat onnellisia, koska toisella kuolemalla ei ole enää heihin valtaa. Ilm 20:6 *Autuus ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta*. Toisin sanoen, heidän ei tarvitse enää osallistua viimeiselle tuomiolle ja siihen liittyvälle

tulen puhdistukselle.

Jae 32:sta voidaan päätellä, että jos kristittyjä moititaan ja ojennetaan niin muuta maailmaa kohtaa ankarampi rangaistus. Tämän rangaistuksen jakavat pyhät Kristuksen johdolla: 1 Kor 6:2 *Vai ettekö tiedä, että **pyhät tulevat maailman tuomitsemaan?** ... Ankarammasta rangaistuksesta käytetään Raamatusta nimitystä *kadotus* ja *tuliseen järveen heittäminen*, ja sen toteuttavat siis pyhät eli ensimmäisen ylösnousemuksen osalliset. Kun pyhät yhdessä Kristuksen kanssa jakavat Jumalan oikeutta, on esitetty suorasukainen tulkinta, että *tulinen järvi* -kielikuva tarkoittaa itse asiassa Kristusta ja Hänen pyhiään.*

Tiit 2:12 “ja **kasvattaa** (engl. teaching, kreik. παιδεύω *paideuō*) meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa” – *Teaching us...* Kasvattaminen/opettaminen (teaching) on kreikaksi παιδεύω *paideuo'* G3811. Edellä olevassa jakeessa Jumalan **kuritus** tulee samasta sanasta! Tämä on hyvin merkittävä asia; Jumalan kuritus tarkoittaakin itse asiassa opettamista, kasvattamista.

Jes 45:24 Ainoastaan Herrassa – niin pitää minusta sanottaman – on vanhurskaus ja voima. **Hänen tykönsä tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan.** – Jesaja profetoi: Jumalan luokse tulevat häveten kaikki, jotka ovat Häntä vihanneet. Jos kaikki Jumalan vihamiehet, ne jotka eivät usko Jumalaan, ovat tulleet katumukseen ja häpeävät entistä käyttäytymistään, niin miten se on mahdollista? Eivätkö he olekaan tulisessa järvessä ikuisesti palamassa?

Kauanko Jumalan kuritus kestää? Paavalin kuritus kesti kaiken kaikkiaan kolme päivää, jonka jälkeen hänen sokeutensa hellitti. Paavali piti itseään suurimpana

syntisenä, vaikka sen jälkeen on ilmaantunut vieläkin kamalampia ihmisiä. Yhtäkaikki, vetäisin sellaisen johtopäätöksen, että ne jotka ovat 'rakentaneet talonsa' Kristuksen perustalle, selviävät hyvinkin lyhyellä tulella eli kurituksella ja toisessa ääripäässä ne, jotka kieltävät Kristuksen (kuten Saul aikoinaan) joutuvat kestävänsä opetusta pidempään. Jos näin on, on kristikunta ollut harhateillä kaksi tuhatta vuotta, ja tulisen järven ikuinen piina on ymmärretty aivan väärin.

- [Onko rangaistuksessa kyse vertauskuvasta vai kirjaimellisesta ilmauksesta?](#)

Kaksi päävaihtoehtoa voidaan erottaa näiden jakeiden perusteella:

A. Kirjaimellinen tulkinta: Tulijärvi ja toinen kuolema ovat molemmat kirjaimellisesti totta.

B. Vertauskuvallinen (symbolinen) tulkinta: Ei ole oikeaa tulijärveä ja toista kuolemaa. Toinen kuolema on Jumalan tuomio, joka korjaa ihmisessä olevat synnit ja puutteet.

A-vaihtoehto on ollut ehdottomasti yleisimmin hyväksytty Raamatuntulkinta heti kohta apostolien ajan päättymisen jälkeen. Kirkko on pitänyt yllä tätä käsitystä ja sitä myöten hallinnut ihmisten elämää.

2 Piet 1:20 Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä; Itse olen kääntänyt tämän näin: kaikki Jumalan sanan profetiat eivät ole oma ratkaisunsa, tai: **profetioiden ratkaisu ei ole niissä itsessään.**

Ilmestyskirja, jota kutsutaan Johanneksen ilmestykseksi, on Jeesuksen oikeastaan Jeesuksen Kristuksen antama ilmestys. Jeesus sanoi, että Hänen sanansa ovat henki

(spirit) ja elämä. Jeesuksen sanat Ilmestyskirjassa ovat henkisiä ja Ilmestyskirjan tulinen järvi on myös henkinen ilmaus. 1 Kor 2:13 *ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti.* Ymmärtämistä vaikeuttaa se, että tavalliset ihmiset eivät osaa ajatella henkisesti, vaan kaiken pitäisi heille olla käsin kosketeltavan konkreettista: 2:14 *Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.* – Luonnolliset ihmiset tarkoittaa aivan tavallisia ihmisiä, voisi ehkä sanoa kadun miehet ja naiset.

On sanottu osuvasti, että kaikki mitä Ilmestyskirjassa on kirjoitettu, on totta, mutta suurimmalta osin ei kirjaimeilisesti totta. Symbolit, vertaukset ja kielikuvat eivät ole kirjaimeilisesti totta. Mutta se mitä ne kuvaavat sen sijaan ovat totta. Kun Jeesus sanoi murtaessaan leipää ... *“Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini.”* (Mat 26) niin aivan varmasti leipä ei ollut Häneen ruumiinsa eikä se ehtoollisella muutu Kristuksen ruumiiksi, vaikka katolilaiset niin uskovat. Se, joka ottaa vastaan Kristuksen, saa itselleen *“elämän leipää”* (Joh 6:35). Ikuisesti palavaa tulista järveä ei ole olemassakaan, mutta *tulinen järvi* symboloi Jumalan syntisiin ja katumattomiin kohdistamaa rangaistusta.

Tässä kirjoituksessa pohdin mitä tärkeintä kysymystä syntisten ja katumattomien kohtaloksi tulevan tulisen järven kirjaimeillisuudesta tai sen kuvaannollisuudesta. Aivan tavallisilta tuntuvat sanatkin voivat todellisuudessa olla symboleja ja kuvata aivan jotain muuta. Tällaisista esimerkkejä ovat *kynttilänjalka (tarkoittaen seurakuntaa), tähti, heinäsiirikka, peto, lohikäärme, sarvi, kulta, sinetti, kruunu, rautainen*

valtikka, sirppi, vedet, meri, manna, portto, pilari, tulikivi jne.

Jeesus puhui niin kansalle kuin opetuslapsillekin vertauksin. Kumpikaan kuulijakunta ei ymmärtänyt Jeesuksen esittämiä vertauksia. Opetuslapsille Jeesus kuitenkin selitti vertaukset. Jo Daniel kirjoitti, että taidolliset tulevat ymmärtämään. Hän myös sanoi viimeiseen tuomioon liittyen, että monet (tarkoittaen uskovia) puhdistetaan (Jumalan puhdistavassa tulessa), kirkastetaan ja koetellaan.

*Luuk 8:10 Hän [Jeesus] sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, **eivät ymmärtäisi**. Dan 12:10 Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat pysyvät jumalattomina, eikä yksikään jumalaton ymmärrä tätä, mutta **taidolliset ymmärtävät**.*

Erityisesti Ilmestyskirjassa on paljon symboleja. Johannes saikin tulevaisuutta koskevat kuvaannolliset näkynsä *hengessä* (in spirit, G4152, *pneumatkos*, sanaan liittyy aina ajatus näkymättömyydestä ja voimasta). Niinpä tulinen järvi, joka on toinen kuolema, sisältää näkymättömän voiman, jonka vaikutus on henkinen. Kielikuvat täytyy osata tulkita oikein, ei kirjaimellisesti vaan kuvaannollisesti ja henkisesti. Se on ollut vaikeaa ja yhä edelleenkin monia kohtia tulkitaan kirjaimellisesti, koska "ne on niin selvästi sanottu".

Esimerkiksi: Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että se leipä, jota Hän antoi heille, oli Hänen ruumiinsa. Jeesuksen antama leipä oli kirjaimellisesti oikeaa leipää, mutta se ei ollut Hänen ruumistaan, vaan ainoastaan symbolisoi Hänen ruumistaan. Tämänkaltaisten lauseiden osalta on helppo erottaa onko lause

kirjaimellisesti totta vai onko kyseessä kuvaannollinen ilmaus. Silti, yli miljardi ihmistä uskoo, että se viini mitä ehtoollisella annetaan, oikeasti muuttuu Kristuksen vereksi ja ehtoollisleipä Hänen lihakseen.

Tulinen järvi – henkinen vai konkreettinen

Olisiko tulinen järvi aivan oikea, konkreettinen järvi vaiko henkinen järvi? Jos se olisi oikea järvi, siihen pitäisi mahtua useita miljardeja ihmisiä, kaikkien aikojen katumattomat syntiset. Oikea järvi ja oikeita ruumiillisia ihmisiä. He seisoisivat järven rantaosissa, ei keskellä järveä, koska he hukkuisivat siellä. Jos ajattelet vaikka itseäsi tällaisessa järvessä, ajattelet varmaan, että välillä täytyisi saada ruokaa ja juomaa. Mitenkähän tämä huoltopuoli olisi järjestetty? Miljardeille ihmisille. Miten säädeltäisiin järven liekkejä, että ne kiduttaisivat sopivasti, mutta eivät kokonaan polttaisi siellä olevia ihmisiä? Tuntuu vähän hullun hommalta edes miettiä tällaisen järven olemassaoloa, mutta kieltämättä, Raamattu puhuu siitä uskottavasti ja selkein ilmaisuin, toistaen sanomaa useassa kohdin. Tällaiseen järveen on kirkon piirissä uskottu kahden tuhannen vuoden ajan. Kirjallisuuden ja kuvaamataiteen piirissä on toki kehitelty muunkinlaisia helvettejä, joissa syntiset kituvat.

Entäpä jos tulinen järvi onkin kielikuva Jumalan henkisestä rangaistuksesta? Siihen joutuvat ihmiset olisivat ylösnousemuksensa jälkeen henkiruumiissa. Henkiruumiisiin eivät konkreettiset liekit tehoa. Siksi heidän tulisikin olla henkiruumiissa ja liekkien tulisi olla henkisiä. Jumalahan on kuluttava tuli! (Heb 12:29 *sillä meidän Jumalamme on **kuluttavainen tuli.***) Ja Jumala on henki. Olen varma, että Jumalan henkinen tuli voi olla rangaistuksena aivan yhtä piinaava kuin oikeakin

tuli.

Tässä luvussa tuon esille seikkoja, jotka puoltavat tulkintaa, etteivät sanat *aion/aionios* ja *owlam* oikeasti tarkoita ikuista, päättymätöntä. Sanojen oikeampi käänös useinkin olisi *aika*, *aikajakso*, *aikakausi*. Tämä tulkinta antaisi mahdollisuuden tulkita myös tulisen järven hengellistä sisältöä ja kestoja uudella tavalla. Se on varmasti monelle vaikea paikka. Niin minullekin, kun olin pitkään uskonut tulisen järven kirjaimelliseen tulkintaan. Mutta kuitenkin, jos näin olisi, avautuisi syntisille uusi näköala ja toivo, saada synnit anteeksi ja pelastua vanhurskaiden joukkoon. Silloin toteutuisi Jumalan tahto siitä, että kaikki pelastuvat.

▪ [Onko rangaistus ikuinen?](#)

Raamatun mukaan syntisten rangaistus on ikuinen rangaistus ja vanhurskasten palkinto niinkään iankaikkinen.

Mat. 25:46. *“Ja nämä menevät pois **iankaikkiseen rangaistukseen**, mutta vanhurskaat **iankaikkiseen elämään**.”* – Tässä niin kuin monessa jakeessa on selvästi kaksi erilaista seuraamusta: syntisten joukko lähtee ikuiseen rangaistukseen ja toisaalta vanhurskasten joukko saa iankaikkisen elämän. Jos siis syntiset eivät saa iankaikkista elämää, jää vain ratkaistavaksi kysymys; mikä on heidän iankaikkinen rangaistuksensa?

Mat 25:46 kreikankielinen teksti:iankaikkinen αἰώνιος *aiōnios* rangaistus κόλασις *kolasis* (G2851 correction, punishment, penalty; R.C.Trench kom. κόλασις with κολάζεσθαι had acquired in Hellenistic Greek this severer sense, and was used simply as ‘punishment’ or ‘torment,’ with no necessary underthought of the bettering through it of him who endured it,)

Kun UM kääntää Mat 25:46 : "Ja nämä menevät ikuiseen pois karsiintumiseen (KR, KJV rangaistukseen, punishment), mutta vanhurskaat ikuiseen elämään" käänös näyttäisi olevan oikein, koska verbi κολάζω *kolazō tarkoittaa karsimista (esim. puiden), sekä oikaisemista, rankaisemista*. R.C.Trench katsoo kolasis-sanat tarkoittavan rangaistusta, vaivaa, johon ei liity ajatusta siihen joutuvan tulemisesta paremmaksi. Huomattakoon, että tässä ei käytetä sanaa kuritus; παιδεύων *paideuo, jota* käytettiin, kun kuritus-rangaistuksella tavoiteltiin opettamista tms., joka ei ainakaan ollut luonteeltaan lopullinen erorangaistus Jumalasta. Lopullinen eli ikuinen rangaistus, vaikkakin poiskarsiminen Jumalan yhteydestä, kuitenkin jättää ratkaistavaksi sanan aionios täsmällisen merkityksen. Jos aionios ei merkitsekään ikuista, päättymätöntä, silloin myös poiskarsiminen ei ole lopullista. Esim. Johannes puhuu karsimisesta sanoen 15:2 *Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän*.

κόλασις αἰώνιος of Matt. 25:46, as it is plain, is no merely corrective, and therefore temporary, discipline; cannot be any other than the ἀθάνατος τιμωρία.. for in proof that κόλασις with κολάζεσθαι had acquired in Hellenistic Greek this severer sense, and was used simply as 'punishment' or 'torment,' with no necessary underthought of the bettering through it of him who endured it— 2.Piet. 2:9, jossa käytetään *kolazō' Sanaa: The Lord knoweth how to deliver the godly out of temptations, and to reserve the unjust unto the day of judgment to be punished. This much, indeed, of Aristotle's distinction still remains, and may be recognized in the scriptural usage of the words, that in*

κόλασις the relation of the punishment to the punished, in τιμωρία to the punisher, is predominant.

Kolasis siis viittaa rangaistukseen suhteessa rangaistuun. Synonyymi *Timoria* 5097 -sana rangaistuksen suhteessa rankaisijaan; punishment as satisfying the inflicter's sense of outraged justice, as defending his own honour, or that of the violated law. Saksaksi *timoria* onkin käännetty joko 'ehrenstrafe' tai 'ehrensrettung'.

2 Tes 1:9 "Heitä kohtaa silloin **rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista** ja hänen voimansa kirkaudesta". Onko kadotus Herran kasvoista todella iankaikkinen?

Kadotus Herran kasvoista tarkoittaa, ettei hän pääse pelastuneiden mukana Herran luo. Jälleen joudumme pohtimaan, onko kyseessä lopullinen ja iankaikkinen ero, vaiko ero *tietyksi ajaksi, aikakaudeksi (tai kausiksi; "the justice of eonian extermination."*). Ymmärryksen mukaan nämä aikakaudet voivat olla eri mittaisia.

Kielitieteilijät kinastelevat siitä merkitsevätkö hepreankielen *owlam* ja toisaalta kreikankielen *aion/aionios* ikuista, päättymätöntä, aina ollutta. Itselläni ei ole kreikan saati hepreankielen tuntemusta, joten joudun turvautumaan käännosten vertailuun ja sanakirjoihin (kuten Strong's). Me kaikki voimme kuitenkin Raamattua lukiessamme, käyttää maalaisjärkeään. Tästä esimerkki seuraavassa:

Juud 1:7 samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, **kärssiessään iankaikkisen tulen rangaistusta**. δίκη αἰώνιος πῦρ *dike aiōnios pyr.* – Raamattu kertoo kuinka

Jumala antoi sataa Sodomaa ja Gomorran alueiden päälle tulta ja tulikiveä. Tuli on kuitenkin ollut sammuneena iät ajat. Rangaistus ei mitenkään voi olla ikuinen tai iankaikkinen!

Mitä juuri edellä kirjoitin, ei tarkoita, etteikö olisi olemassa ikuisen ikuista aikaa. Sanoilla, jotka kuvaavat Jumalan olemusta, voidaan varmuudella katsoa olevan tarkoitus kuvata Jumalaa juuri tällaisena päättymättömän ajan Jumalana. Esimerkiksi Ilm 10:6 "ja vannoi hänen kauttansa, joka *elää aina ja iankaikkisesti (eis aiōn aiōn)*, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei enää ole oleva aikaa". – En tästä huolimatta ymmärrä miten ihmisen lyhyen elinajan lyhyenä aikajaksona osoittama Jumalan tahdon vastainen toiminta voisi johtaa ikuisesti jatkuvaan tulisen järven kidutusrangaistukseen. Onko oikein, että saman rangaistuksen saavat saatana ja ihminen, joka on osoittautunut valehtelijaksi? Ilm 21:8 ... kaikkien **valhettelijain** osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema."

2 Tes 1:6 koskapa **Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat,**
7 ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa

8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisina meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille

9 Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus [tuhoaminen] Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,

Tätä Tessalonikalaiskirjeen jaetta 1:9 on käytetty todistamaan annihilaation tuhoavaa rangaistusta tulisen järven ikuisen kidutusrangaistuksen sijasta.

Aikaisemmista jakeista kuitenkin ilmenee, että tämä rangaistus kohtaa Jeesuksen toisen tulemisen yhteydessä niitä syntisiä, jotka eivät ole kuuliaisia Herran Jeesuksen evankeliumille. Nämä rangaistut näyttävät olevan niitä, jotka kyllä tietävät Jeesuksesta ja evankeliumista, mutta vähät välittävät siitä. He siis eivät *tunne* Jeesusta sydämessään. *Iankaikkinen kadotus* tai hävitys ikuisiksi ajoiksi on heidän rangaistuksensa. Se on lopullinen rangaistus, ei pelkästään Jumalan antama opetus parannusta varten.

Vaikuttaa siltä, että suomalaisissa Raamatun käännöksissä on useinkin käytetty *rangaista*-sanaa, vaikka olisi parempi sanoa *ojentaa*, koska tähän sanaan sisältyy merkitys opetuksesta ja kasvattamisesta.

Strong's Greek Dictionary määrittelee sanan "aion" näin: kausi, aikakausi, ikuisuus, maailma, Messiaaninen kausi, ikuinen, ikuisesti, ilman loppua. Adjektiivin "aionios" Strong's määrittelee: ikuinen, ikuisesti, ikuisesti kestävä, ainainen (perpetual, eternal, forever, everlasting).

Flavius Jeseplus oli Rooman armeijan upseeri, joka eli ensimmäisellä vuosisadalla. Hän armeijauransa aikana osallistui mm. Jerusalemin piiritykseen ja tuhoamiseen. Myöhemmin hänestä tuli kirjailija. Hänen käsityksensä mukaan *aionios ei tarkoittanut ikuisuutta*, vaan aionios kuvasi aikaa Mooseksen laista häneen itseensä lukien. Josephus käyttää aionios sanaa myös Jerusalemin temppelein olemassaoloajasta. Se kun tuhottiin hänen aikanaan niin Josephus ei mitenkään ole voinut tarkoittaa aionios -sanalla ikuisuutta.

The New Testament in Modern Speech, by Dr. R. F. Weymouth: Eternal: Kreik. "aeonion," i.e., "of the ages." Etymologisesti tämä adjektiivi, ei tarkoita "during," vaan "**belong to**" the aeons or ages." Eli

tiettyyn aikaan tai aikakauteen kuuluva.

The Interpreter's Dictionary of the Bible (vol. IV, p. 643): Aika: VT ja UT eivät tunne käsitettä ikuisuus ajattomuutena. VT ei ole kehittänyt erityistä termiä "eternity:lle." Sana *aion* alun perin merkitsi "**vital force,**" "**life,**" sitten "**age,**" "**lifetime.**"

Elliot's Commentary on the Whole Bible: Raamatunjakeen Mat 25:46 ja sen sanoista *everlasting punishment, life eternal*. Nämä kaksi adjektiivia samasta kreik. sanasta *aionios*—on myönnettävä, että kreik. sana, joka on tulkittu merkitsevän *ikuinen "eternal"* ei itsessään sisällä loputtomuutta (endlessness), vaan lähinnä kestoa (duration), joko ajan läpi käyvänä tai aikojen toisiaan seuraavina aikajaksoina (succession of ages), ja että sitä on sen vuoksi sovellettu UT:ssa aikajaksoihin, joilla on ollut sekä alku että loppu. Room 16:25 "Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka *kautta ikuisten aikojen* on ollut ilmoittamatta"

"Ennen ikuisia aikoja" *pro cronos aionios* kuten 2 Tim 1:9; hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, $\pi\rho\delta\ \chi\rho\acute{o}\nu\omega\nu\ \alpha\acute{\iota}\omega\nu\acute{\iota}\omega\nu$ *pro cronos aionios* (textus receptus)

Tiitus 1:2 apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja *aiōnios zōē* $\pi\rho\delta\ \chi\rho\acute{o}\nu\omega\nu\ \alpha\acute{\iota}\omega\nu\acute{\iota}\omega\nu$ (textus receptus)

Jos kerran on ollut aika ennen ikuisia aikoja, niin silloin ei ole edes olemassakaan ikuisia aikoja (aionios), jonka sanotaan siis merkitsevän ikuista. Ei

kai "ikuisuus" alkanut vasta näiden aikojen jälkeen? Raamatussa käytetään mahdollisimman vanhoista tapahtumista sanontaa *maailman perustamisesta* lukien, esim. Ilm 17:8 ... joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta *maailman perustamisesta*...

Riemuvuosi ja 'owlam' (ikuinen)

Hepreankielen owlam ja kreikan aion sekä aionios eivät tarkoita ikuista tai päättymätöntä aikaa.

Esimerkki sanan 'owlam' käytöstä: 2 Moos 21:6 "niin hänen isäntänsä viekoon hänet Jumalan eteen ja asettakoon hänet ovea tai pihtipieltä vasten, ja hänen isäntänsä lävistäköön hänen korvansa naskalilla, ja hän olkoon hänen orjansa **ainiaan**" (אָוּלָם `owlam)

Merkitseekö hepreankielinen sana *owlam* todella *ikuisuutta*, vaiko jotain lyhyempää ajanjaksoa, on ehkä parhaiten selvitettävissä niistä jakeista katsomalla, joissa ko. sana esiintyy. Esim. 2 Moos. 21:6 kertoo kuinka orjan korva merkitään, jotta orjasta tulisi isännän omaisuutta ikuisesti eli owlam. Tämähän ei mitenkään ole mahdollista! Israelissa oli myös olemassa riemuvuoden sääntö, jonka mukaan joka 50. vuotena vietettävänä riemuvuotena orja sai vapautensa.

Vanhan Testamentin ja hepreankielen käyttämä 'ikuista' merkitsevä owlam esiintyy 2 Moos 21. luvun kertomuksessa Jumalan säätämästä järjestelmästä. – Kaikki kuitenkin jo muinaisessa Israelissa tiesivät, että orjuus ei ollut ikuista, vaikka owlam-sanan katsotaan sitä merkitsevänkin. Tällaisille orjille koitti vapautus Jumalan säädösten (2 Moos 21:2) perusteella normaalisti seitsemäntenä palvelusvuonna, mutta riemuvuonna vapautettiin nekin, jotka eivät olleet vielä palvelleet täyttä aikaa. Kaikki perintömaat, jotka

oli pakosta jouduttu myymään, palautettiin, ja jokainen velallinen saattoi palata vanhoille isiensä maille.

Jumala loi järjestelmän, jossa riemuvuosi takasi Israelin kansalle ja jopa orjille vapautuksen: tuohon aikaan ihminen saattoi myydä itsensä orjaksi velkojensa vuoksi. 21:6 "niin hänen isäntänsä viekään hänet Jumalan eteen ja asettakoon hänet ovea tai pihtimpieltä vasten, ja hänen isäntänsä lävistäkään hänen korvansa naskalilla, ja hän **olkoon hänen orjansa ainiaan**" (owlam). ASV: and he shall serve him *for ever*. Septuaginta: ...εἰς τὸν αἰῶνα. Septuagintassa owlam on monessa kohdin käännetty sanalla aionios.

Strong's (of future) H5956: for ever, always continuous existence, perpetual everlasting, indefinite or unending future, eternity. – Vaikka monet käännökset sanovatkin "for ever" ikuisesti, olisi kääntäjien toki pitänyt tietää, ettei orjuus ollut ikuista. Ei edes "koko elämänsä" kuten NIV kääntää. Huomattakoon, että Septuaginta käyttää sanaa αἰῶνα, jolloin olisi hyvin voitu kääntää vaikka "[Jumalan säätämän] ajan".

Kysymyksessä oli siis Jumalan teokraattinen järjestely: **Tätä järjestelyä noudattamalla koko Israelin kansakunta palautettiin kunakin riemuvuonna siihen teokraattiseen tilaan, johon Jumala oli sen tarkoittanut ja jonka hän oli Mooseksen kautta tuonut julki.** Näin ei päässyt tapahtumaan eriarvoistumista kansan eri ryhmien kesken, vaan riemuvuodet tasoittivat tilanteen.

Jeesus Kristus sanoi Luuk 4:18, että "hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta." Kysymys ei ollut vankilassa olevien vapauttamisesta, vaan synnin orjuudesta vapautumisesta: Joh 8:36 "Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi." Paavali toteaaakin Room 8:2: "Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on **vapauttanut**

sinut synnin ja kuoleman laista.”

Kristuksen hallinto palauttaa tuhatvuotisen valtakunnan aikana maan paratiisimaiseen olotilaan, jossa oikeus vallitsee ja Jumalan rakkaus. Kaikki on viimein valmista Uuteen maailmaan, jossa Jumala on kaikki kaikissa; Ilm 21:4 ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.”

5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: “Katso, uudeksi minä teen kaikki.” Ja hän sanoi: “Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet.” 6 Ja hän sanoi minulle: “Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi. 7 Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja **hän on oleva minun poikani.**

Edellä kuvattu järjestelmä oli tarkoitettu Jumalan valitulle kansalle. Jeesus Kristus kuitenkin tuli julistamaan Jumalan Sanaa levitettäväksi koko maailmalle. Jeesuksen toinen tuleminen merkitseekin Jumalan teokraattisen valtakunnan uutta paluuta.

Riemuvuosi ja Jumalan teokraattinen hallitusvalta osoittavat, ettei synninkään valta ole ikuinen, eikä rangaistuskaan ole päättymätön, vaan ‘owlam’.

▪ [Ikuinen, iankaikkinen elämä](#)

Joh 3:15 *että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi **iankaikkinen** elämä.* 16 *Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi (should not perish), vaan hänellä olisi **iankaikkinen** elämä.*

Tiedämme, että Pyhät hallitsevat kansoja tuhannen vuoden ajan, mutta hallitsemiseen liittyy tuomitseminen (itse tuomion antaminen) sekä sitä seuraavan *toisen kuoleman*

rangaistuksen toteuttaminen. Pyhät elävät ikuisesti, vaikka asia ilmaistaan toisin: Luuk 20:36 *Sillä he **eivät enää voi kuolla**, kun ovat enkelien kaltaisia; ja he ovat Jumalan lapsia, koska ovat ylösnousemuksen lapsia.*

Jumala ja Hänen Poikansa elävät ikuisesti, mutta sitä ei aina ilmaista käyttäen 'aionios' sanaa. Joh 5:26 *Sillä niinkuin **Isällä on elämä** itsessänsä, niin hän on **antanut elämän myös Pojalle**, niin että myös hänellä on elämä itsessänsä.*

Jumala on kuitenkin iankaikkinen Jumala, kuten todetaan Room 16:26:ssa ... *iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille...* 1 Tim 6:16 jolla ainoalla on kuolemattomuus (ἀθανασία athanasia); joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä – hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen.

Pyhät ovat kuolemattomia ts. he elävät ikuisesti. He eivät kuitenkaan elä maan päällä Kristuksen kanssa halliten ikuisesti. Kristuksenkin hallitus (eonian rulership) samoin kuin ikuinen rangaistus (eonian judgment), tulevat päätymään; 1 Kor. 15:25 *Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle."* Pyhienkin saama "ikuinen" (eonian) palkinto tulee päätymään. Kristus, pyhät ja muut (ikuisen) elämän saaneet eivät kuole eivätkä katoa, koska he ovat saaneet elämän – kuolemattomuuden. Jumalan valtakunta itsessään pysyy ikuisesti.

Kuolemattomuuden yhteydessä voisimme mielestäni puhua ikuisesta elämästä. Eräs asiaan perehtynyt tutkija kuitenkin haluaa pitää käsitteet selvänä; me voimme saada kuolemattomuuden (immortality, ἀθανασία athanasia), mutta meille ei ole luvattu 'ikuista' elämää. Mielestäni tärkeämpää kuin tällainen

käsitteellinen hiusten halkominen, on ymmärtää, missä kohdin Raamattua 'ikuiseksi' käännetty ei tarkoita päättymätöntä, vaan Jumalan määräämää aikakautta (aikajaksoa). Kuolemattomuuden lisäksi asiayhteys voi vaatia käyttämään sanaa ikuinen. kuten Heb 9:14 *kuinka paljoo enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka **iankaikkisen Hengen** (aiōnios pneuma) kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntonne kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!*

▪ [Tulisen järven tuska](#)

Seuraavien jakeiden myötä pyrin selvittämään millaista tuskaa näissä jakeissa kuvataan kreikan kielen sanoilla.

Luuk 16:23 Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. In Hades, where he was **in torment**, he looked up and saw Abraham far away, with Lazarus by his side (NIV). 24 Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'

Tuskaa ilmaiseva sana kreikankielessä on βάσανος *basanos*, joka esiintyy kaksikin kertaa Jeesuksen vertauksessa rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta. On muistettava, että kyse on kuvaannollisesta vertauksesta, ei kirjaimellisesti ymmärrettävästä kertomuksesta. Sen ymmärtää jo siitäkin, kun rikas mies pyytää, että Lasarus kastaisi **sormenpänsä** veteen jäähdyttämään rikkaan miehen kieltä. Veteen kastetusta sormenpästä ei tulisessa pätsissä olisi mitään apua. Basanos -sanaa käytetään Mat 4:24 jakeessa kuvaamaan demonien aiheuttamaa mielenterveydellistä tuskaa tai sairautta.

Mat 4:24 News about him spread all over Syria, and people brought to him all who were ill with various diseases, those suffering severe pain (βάσανος basanos), **the demon-possessed** (KR 38 riivatut), those having seizures, and the paralyzed; and he healed them.

KJV And his fame went throughout all Syria: and they brought unto him all sick people that were taken with divers diseases and **torments**, and those which were **possessed with devils, and those which were lunatick**, and those that had the palsy; and he healed them.

Mar 6:48 kertoo tapauksesta kun Jeesus lähetti opetuslapsiaan järvelle kovan tuulen vallitessa. Ja kun hän näki heidän soutuessaan olevan **hädässä**, sillä tuuli oli heille vastainen, tuli hän neljän ... NIV He saw the disciples straining (βασανίζω basanizō) at the oars, because the wind was against them. Opetuslapset olivat hädissään ja pelkäsivät henkensä puolesta. Pelko ja ahdistus eivät kuitenkaan olleet fyysisiä vaan henkisiä tuskia.

Entä sitten **tuli**, josta kerrotaan 1 Kor 3:11-15: 11 Sillä **muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.** 12 Mutta **jos joku rakentaa tälle perustukselle**, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, 13 niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja **tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on.** 14 Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan; 15 mutta **jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi.**

1 Kor 3:13 sanoo, että jokaisen teot on tuleva näkyviin ja tuli koettelee minkälaisia nämä teot ovat. Korinttolaiskirjeessä lähdetään siitä olettamuksesta, että **ihminen voi rakentaa elämänsä kestäväälle**

perustalle, joka on Kristus. Ihmisen rakentama rakennus ei ole kirjaimellinen talo, vaan kyse on kuvaannollinen ilmaus ihmisen elämän työstä. Jos 'rakennus' kestää tulen, on ihminen saava **palkan**. Jeesuksen vertauksesta muistamme minkälaisen palkan ihminen saattoi saada; joku sai hallittavakseen viisi kaupunkia, joku toinen kymmenen. Ne, jotka eivät ole ansioituneet eivätkä ole rakentaneet elämänsä rakennusta Kristuksen peruskallion varaan, eivät saa palkkaa koska heidän rakennuksensa ei kestä koettelevaa tulta. Sellainen ihminen pelastuu, mutta ikäänkuin tulen läpi. *Palkka* ei kuitenkaan voi olla edellä mainitsemani hallinnollinen työ koska Jeesuksen johtama tuhatvuotinen valtakunta on jo päättynyt. Pyhät ovat hallinneet Kristuksen alaisuudessa ja nyt koittaa viimeinen tuomio ja Kristus luovuttaa kaiken vallan Isä Jumalalle. Palkan luonne jää epäselväksi.

Sana *ikäänkuin* viittaa siihen, että tuli näiden pelastuvien kohdalla ei ole oikeaa polttavaa tulta, vaan kyse on kuvaannollisesta, symbolisesta tulesta. Jae 15 sanoo: "mutta **jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi**". Sana "vahinkoon" ei oikein selvästi kerro minkälainen vahinko tällaiselle ihmiselle käy. KJV sanoo tässä kohdin "he shall suffer loss", josta ei myöskään asia selvene. Kreikankielinen sana on G2210 ζημιόω *zēmioō*: to injure, i.e. (reflexively or passively) to experience detriment:—be cast away, receive damage, lose, suffer loss. Toisaalta on todettava, että tässä ei myöskään käytetä ilmaisua iankaikkisesta rangaistuksesta (Mat. 25:46). Tällainen ihminen on kuitenkin pelastuva, koska hän oli yrittänyt rakentaa elämänsä Kristuksen perustalle. Epäselväksi jää vain *vahingon* laatu.

Onko mitään muuta peruskalliota kuin Kristus?

Joh 1:42 Ja hän vei hänet Jeesuksen tykö. Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika; **sinun nimesi on oleva Keefas**" (Κηφᾶς **Kēphâs**), **joka käännettynä on Pietari**. KJV: *And he brought him to Jesus. And when Jesus beheld him, he said, Thou art Simon the son of Jona: **thou shalt be called Cephas, which is by interpretation, A stone.*** – Keefas tarkoittaa kiveä KJV käännöksen mukaan. Kreikan kiveä tarkoittava sana on *petros*, joka tarkoittaa yksittäistä kiveä eikä peruskalliota, *petra*, jolle Kristus on rakentava kirkkonsa, kuten Luuk 6:48:ssa: Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja **laski perustuksen kalliolle** (πέτρα *petra*); kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu.

Jumalan seurakunta on siis rakennettu Kristuksen varaan, ei apostoli Pietarin, kuten esim. katoliset uskovat ja pitävät paavia Pietarin valtuuttamana seuraajana ja Kristuksen edustajana maan päällä.

- [Kenet Jeesus pelastaa?](#)

Vaihtoehto 1: Koko maailman

Seuraavassa on joitakin Raamatunjakeita, joissa todetaan Jeesuksen olevan koko maailman vapahtaja.

"Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. (1 Joh 4:14)

"Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! (Joh 1:29).

"Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien". (1 Joh 2:2)

"joka [Jumala] tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden". (1 Tim. 2:3-4).

"ja he sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja." (Joh 4:42).

1 Tim. 4:10 Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme **elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja**, varsinkin uskovien.

Em. jakeen 4:10 mukaan Jumala on kaikkien ihmisten pelastaja, erityisesti uskovien. Pelastaako Jeesus siis todellakin *kaikki ihmiset* vaikka kuinka syntisiä olisivat? Jakeen voi tulkita myös niin, että uskovat ilman muuta saavat pelastuksen ja kaikilla maailman ihmisillä on sama mahdollisuus (jos he vain uskovat).

Jeesus on uskovien vapahtaja, se on selvä. Ettäkö Hän olisi KAIKKIEN ihmisten vapahtaja? Siis kaikkien! Kyllähän Jumala sanoo tahtovansa, että kaikki pelastuisivat, mutta voisiko olla mahdollista, että kaikki, ihan jokainen ihminen, saisi vapautuksen synneistään – halusi tai ei? 1. Korinttolaiskirjeessä puhutaan puhdistavasta tulesta, joka tuo pelastuksen. Ei kaikille, vaan niille, jotka ovat rakentaneet 'taloaan' ainakin jossain määrin Kristuksen perustalle.

Tiit 1:10 *Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa;*

Siis, tällaisia on kaikenlaisten ihmisten joukossa, mutta varsinkin... Jos tätä vertaa 1 Tim 4:9-10, jossa puhutaan Jumalan pelastuksesta ja nimenomaan siitä, koskeeko se kaikkia (ihan kaikkia), vaiko varsinkin

uskovia, mutta myös muita. On kolme mahdollista tulkintaa: 1) Pelastus koskee vain uskovia 2) Pelastus koskee erityisesti uskovia, mutta yhtä lailla muitakin 3) Pelastus koskee ilman muuta uskovia, mutta myös muita "tietyin edellytyksin".

Itse kallistun kolmannen vaihtoehdon puoleen. Katson sen tarkoittavan tätä: Pelastus koskee kaikkia ihmisiä, jotka ovat ainakin jossain elämänsä vaiheessa rakentaneet uskoaan Kristuksen varaan, mutta erityisesti uskovia. Tämä sillä varauksella, että kyseisille ihmisille on riittävän kattavasti tiedotettu evankeliumin sisältö. Silloin vastuu pelastuksesta siirtyy hänelle. Hän voi uskoa tai jättää uskomatta.

Sellainenkin ihminen voi pelastua, joka ei ole koskaan edes kuullut Kristuksesta, kunhan vain lain teot ovat hänen sydämessään. Room 2:14 Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki 15 ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä – **16 sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta**, minun evankeliumini mukaan.

Entä jos ihmiset eivät usko Jumalan tahtovan pelastaa heidät? Jospa ihmiset eivät ole koskaan kuulleetkaan Jumalastamme Jehovasta? Jumala voisi, jos tahtois, saattaa itsensä ja tahtonsa kaikkien ihmisten tietoon! Mutta vain pieni osa miljardien ihmisten suuresta joukosta ylipäätään edes tuntee kristittyjen Jumalan. Niistäkin, jotka tuntevat, pieni osa tuntee Jumalan tahdon.

Mutta ihmiset eivät noudata Jumalan tahtoa! Jos ihminen uskoo saavansa syntinsä anteeksi Jeesuksen lunastusuhrin

perusteella ja katuu pahoja tekojaan, hän pelastuu eikä joudu viimeisellä tuomiolla kokemaan toista kuolemaa. Entä jos ihmiset eivät edes ymmärrä tehneensä syntiä? Ihmisten, niin teologien kuin sanan kuulijoidenkin mielestä on selvää, että katumaton syntinen pahantekijä joutuu ikuiseen piinaan tulisessa järvessä eli kokemaan nk. toisen kuoleman. Tämä on täysin selvin sanoin sanottu Raamatussa ja vielä moneen kertaan. Vai onko?

Pelastusta on haluttava. Ilm 22:17 "Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi."

Em. jakeesta käy ilmi, että kaikille tarjotaan pelastusta *jos vain* ... Pelastuminen ei edellytä paljon, mutta kuitenkin jotain tärkeää; ihminen pelastuu *jos vain hän haluaa* ottaa ilmaiseksi 'elämän vettä', tai 'astua ovesta', joka on Kristus. Pelastumiseksi on haluttava tulla. Jer 29:13 sanoo: "Te etsitte minua ja löydätte minut, kun te etsitte minua kaikesta sydämestänne". Täytyy siis tehdä jotain sen saavuttamiseksi. Asian voi kääntää toisinkin päin; jos ei tee em. tavoin – astu Kristuksen ovesta tai juo elämän vettä ilmaiseksi – ei pelastu. Heb 11:6 "Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee [ikuisella elämällä] ne, jotka häntä etsivät." Etsimistä vielä helpottaa, että Kristus suorastaan vetää kaikkia puoleensa: Joh 12:32 "Ja kun minut ylennetään maasta [nousen kuolleista], niin minä vedän kaikki tyköni."

Vaihtoehto 2: Koko maailman kaikki uskovat

Joh 3:16 "Sillä **niin on Jumala maailmaa rakastanut**, että hän antoi ainokaisen Poikansa, **ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi**, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä".

Sen sijaan, että Jeesus ottaisi pois koko maailman ihmisten synnit ja saattaisi heidät näin pelastukseen, Joh. 3:16 täsmentäen Jumalan lupausta: yksikään ihminen joka uskoo, ei huku, vaan hän saa iankaikkisen elämän. Kun edellä oli jakeita, joiden mukaan koko maailma pelastuisi (universalistisen tulkinnan mukaan: koko maailman kaikki ihmiset), niin Joh 3:16 mukaan pelastuminen edellyttää, että ihminen uskoo Jeesukseen!

Jos löytyykin jakeita, joiden perusteella voi tulkita koko maailman tulevan pelastetuksi ja saavan ikuisen elämän, niin vastaavasti on Raamatussa jakeita, jotka todistavat pelastuksen olevan ehdollinen. Tällainen on eräs Raamatun tunnetuimmista jakeista Joh 3:16: jokainen pelastuu, joka vain **uskoo** Jeesukseen Kristukseen. Tarkistin vielä mitä Strong's sanoo: πιστεύω pisteúō; from G4102 to have faith (in, upon, or with respect to, a person or thing), i.e. credit; by implication, to entrust (especially one's spiritual well-being to Christ): -believe(-r), commit (to trust), put in trust with.

Voisiko olla mahdollista, että Raamatussa on ristiriitaa, jakeita, jotka ovat toisiaan vasten? Lähtökohtahan on, että Raamattu ei voi olla itsensä kanssa ristiriitainen. Jos siis on jakeita, jotka näyttävät olevan vastakkaisia, miten ratkaisisimme tulkintaongelman? Kumpi tulkinta on oikea? Kuten tässä tapauksessa: pelastaako Kristus todella kaikki maailman ihmiset vai ainoastaan ne, jotka uskovat Häneen ja huutavat Hänen nimeään avuksi? Tätä joudun vielä miettimään ja tutkimaan kirjoitusteni edistymisen myötä. Nyt sanoisin esillä olevasta esimerkistä, että ratkaisu löytyy vertaamalla jakeita ja toteamalla kumpi on tulkintavapaampi.

Joh 3:16:ssa sanotaan ... "ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi..." Tässä on selvä ehto ja vaatimus.

Pelastus ja ikuisen elämän saaminen edellyttää uskoa. Tämän mukaan kaikki eivät suinkaan pelastu. Entä sitten Joh 2:2, jossa sanotaan: "hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien". Tämänkin voisi tulkita niin, että Jeesus on sovittanut koko maailman ihmisten synnit ja näin he kaikki pelastuvat. Jakeen voi kuitenkin tulkita niin, että Kristus on sovittanut kaikkien synnit ja he kaikki voivat pelastua, jos vain uskovat, että Kristus on näin tehnyt heidän puolestaan.

Toisen Raamatunlause-esimerkin mukaan "Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuvat". Eikö siis Jumalan tahto toteudukaan jos vain osa ihmisistä pelastuu? Tässä ei ole kysymys siitä, että Jumala ei *kykenisi* pelastamaan joka ikistä ihmistä, vaikka sitten väkisin niin kuin Paavalikin käännytettiin. Uskon niin, että Jumala tekee pelastumisen kaikille ihmisille mahdollisimman helpoksi. Maailmaa koetellaan taivaasta lähetetyillä vitsauksilla ja jokaisella ihmisellä on Herran vihan päivänä monta mahdollisuutta huutaa vain yksi tarvittava sana pelastuakseen – Jeesus (tai Jehova).

Päästäkseni selvyyteen kumpi tulkinta on oikein, tutkin mitä sanaa on käytetty kun Raamatussa puhutaan **Jumalan tahtomisesta**. Sana on θέλω (*thelō*) Strong's G2309 ja se esiintyy 212 kertaa UT:ssa. Strong's kuvailee sen merkitystä; to be resolved or determined, to purpose, mutta myös; to desire, to wish. Käännöstyön vaikeutta kuvaa se miten eri tavoin esim. Raamatunjae 1 Tim 2:4 on käännetty. Onko koko ihmiskunnan pelastuminen Jumalan vakaa tahto vai kuuluisiko se kääntää "Jumalasta olisi kiva jos kaikki ihmiset pelastuisivat"? Kun tutkii em. 212 jaetta, on useimpien kohdalla kyse todellisesta tahtomisesta. Esimerkiksi Luuk 13:31: "Just at that time some Pharisees approached, saying to Him, "Go away, leave here, for Herod wants to kill You." – Tottakai

Herodes todella halusi tappaa Jeesuksen eikä vain toivoisi sen tapahtuvan.

Toinen esimerkki: Luuk 18:41, jossa sokea anoi Jeesukselta apua ja Jeesus vastasi: "What do you want me to do for you?" And he [sokea] said, "Lord, *I want* to regain my sight!" – Kuka epäilee, etteikö sokea todella tahtonut saada näkönsä takaisin?

Mitä tapahtuu kun Jumala tahtoo? Jesaja vastaa: 46:10-11 "Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut; minä sanon: minun neuvoni pysyy, **kaiken, mitä tahdon, minä teen. ... Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan; mitä olen aivoitellut, sen minä myös teen**". – Jos Jumala kerran vakuuttaa, että Hän tulee tekemään tahtonsa mukaisesti eli pelastamaan **kaikki ihmiset**, niin kysymys kuuluu: miten se voi tapahtua kun Raamatussa edellytetään uskoa, jotta ihminen pelastuisi? No, ne ihmiset, jotka uskovat, pelastuvat uskonsa vuoksi (Jumalan tulen puhdistettua heidät) ja ei-uskovat pelastuvat, koska Jumala *pakottaa* heidät tuntemaan synnilliset tekonsa ja katumaan niitä (kuten tapahtui Saulille eli Paavalille). Jälkimmäisen joukon tuli voi olla paljon ankarampaa ja pidempikestoista kuin ensimmäisen joukon. Saatan kuvitella kuinka A. Hitler ja J. Stalin pitävät toisiaan kädestä kiinni ja parkuvat rukoillen armoa Jumalan tulen korventaessa heitä *henkisesti*.

Pelastuminen on ihmisten osalta tärkein tapahtuma, vaikka kovin harva sitä ajattelee elämänsä aikana. Toki Jumalakin suhtautuu tähän kysymykseen täydellä vakavuudella, joten kysymyksessä on todellinen tahtominen ei pelkästään, että Jumala toivoo, "desires".

Raamatun mukaan viimeisellä tuomiolla tuomiolle joutuvat jaetaan kahteen ryhmään; ne, joiden nimet ovat kirjoitetut elämän kirjaan, saavat suoralta kädeltä

elämän, kun taas toiset, joiden nimiä ei ole elämän kirjassa, joutuvat kärsimään tuomion. Mahdollisesti on erilaisia tuomioita, eri pituisia rangaistuksia "tulisessa järvessä". Viimeisessä luvussa pohdin tulisen järven rangaistusta. Onko se pelkästään ikuinen rangaistus ja onko tulinen järvi konkreettinen vai kuvaannollinen ilmaus. Onko siihen joutuvien osalta pelastuminen lopullisesti menetetty?

Room 8:20-21 "Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle – ei omasta tahdostaan, vaan alistajan – kuitenkin **toivon** varaan, koska **itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen**".

Jumala tässä ilmoittaa, että [koko] luomakunta on vastoin omaa tahtoaan alistettu katoavaisuuden alle, mutta tulee vapautetuksi turmeluksen eli synnin orjuudesta (KJV bondage of corruption) Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Mutta, eikö suurimman osan luomakuntaa kuulukaan saada kadotustuomiota syntiensä vuoksi ja joutua kitumaan rangaistukseksi tulisessa järvessä ikuisesti? Roomalaiskirje lupaa luomakunnalle toivoa, mutta monissa paikoin Raamattua toivon sijaan luvataan kadotusta, itkua ja hammasten kiristystä, ikuista eroa Jumalan kirkkaudesta jne.

Jumala siis loi ihmiset ja Hän alisti heidät 'katoavaisuuden' alle. Vanhemmat englanninkieliset käännökset kuten KJV käyttävät sanaa *vanity*, jota voisi luonnehtia paitsi turhamaisuudella, myös oman edun tavoittelulla, elämisellä tämän maailman menon mukaan. Jumala myös varmisti, että ihmisten joukossa on vanhurskaita, jotka ovat Hänen valittujaan.

Tästä tulenkin tärkeään päätelmään; Jumala teki omassa viisauudessaan tärkeän kahtiajaon luomakuntansa suhteen. Olemme myös lukeneet kuinka Jumala antoi uskoa kullekin

oman harkintansa mukaisen määrän. Pelastusta ajatellen ihmiset lähtevät eri viivalta kilvoittelemaan ikuisen elämän palkinnosta. Pakostakin tulen siihen loppupäätelmään, että Jumala korjaa tilanteen viimeisen tuomion yhteydessä ja tarjoaa pelastuksen saamisen helpoksi. Raamatusta tiedämme jo, että pelastumiseen riittää kun huutaa yhden sanan: Jeesus!

Voisivatko **kaikki ihmiset** pelastua?

▪ [Annihilaatio ... vai pelastuvatko sittenkin kaikki?](#)

Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa 2 Tes 1:8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.

9 Heitä kohtaa silloin **rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista** ja hänen voimansa kirkkaudesta,

Edellä oleva jae on annihilaation kannattajien suosima Raamatunkohta annihilaation puolustamiseksi Jumalan rangaistuksena. Jumalan rangaistus on ankara, koska Jumala on ankara täydellisyydessään. Vain Jeesus voi tarjota mahdollisuuden välttää tämä rangaistus. Mutta jos ihminen ei käytä tätä mahdollisuutta hyväkseen, mikä on seuraamus?

Onko annihilaatio Jumalan rangaistus – toinen kuolema?

Mitä annihilaatio tarkoittaa? Toinen kuolema tapahtuu tulen avulla. Onko tuli kuluttavaa (consuming/devouring) tulta, en osaa sanoa. Siihen joutuva kuitenkin palaa kokonaan ja lopullisesti. Raamatun jakeiden esimerkeissä kuluttava tuli polttaa ja tuottaa kuoleman yhdessä hetkessä.

On olemassa erilaisia käsityksiä annihilaatiosta. Osa tämän opin kannattajista ajattelee, että tuomitut saavat ensin kärsiä rangaistuksensa ja vasta sitten tuli polttaa heidät niin ettei mitään jää jäljelle. Ehkä joku

omainen joskus muistaa ja mielessään kysyy "mitähän on tapahtunut sille ja sille henkilölle kun häntä ei ole missään näkynyt"?

Annihilaatio merkitsee tuhoutumista, totaalista häviämistä. Annihilaatioon uskovat sanovat, että em. jae 1:9 merkitsee juuri sitä; kaiken menettämistä. Annihilaatio – tuomion saavat menettävät henkensä, heistä ei jää jäljelle mitään. Heidän muistonsakin häipyvät. Ikään kuin heitä ei olisi ollutkaan koskaan.

Annihilaation vastustajat sanovat, ettei annihilaatio ole mikään oikea rangaistus. Ei mitään verrattuna ikuiseen piinaan tulisessa järvessä. Puolustajat sanovat, että kyllä se on hirvittävä rangaistus. Kun tuomio julistetaan, ihmiset jaetaan kahteen ryhmään. Kun ikuisen elämän saavat riemuitsevat pääsystään Jumalan lapsiksi ja hävitystuomion saaneet kuulevat joutuvansa tuhottaviksi eivätkä koskaan pääse Jumalan yhteyteen, he kauhistuvat ja katoavat katkerasti. Jos nämä olisivat saaneet tulisen järven tuomion, eivät pelastuneet suinkaan olisi riemastuneet, vaikka monet itseään pelastaviksi uskovat nyt haluavat epäuskoisten joutuvan ikuiseen piinaan.

Jeesus tulee toimimaan kaikkien tuomarina: Tuomioita on vain kahta luokkaa. Toiset joutuvat Jeesuksen vasemmalle puolelle ja toiset oikealle puolelle. Mat 25:41 Sitten hän [Kristus] myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: **'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.** – Jeesus itse vahvistaa iankaikkisen tulen rangaistuksen. Samoin Johannes Ilmestyskirjassa (luku 20:10) vahvistaa, että "perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti."

Kun Mat sanoo 25:46 "Ja nämä *menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen*, mutta vanhurskaat *iankaikkiseen elämään*," ovat molemmat yhtä lailla rangaistuksina iankaikkisia, vaikka **ikuinen poiskarsiminen** ei tyydytäkään joidenkin voimakasta halua nähdä epäuskoisten joutumista kidutettaviksi. Kreikankielen rangaistusta merkitsevä sana on tässä *kolasis* ja verbi *kolazō* G2849 1. properly, to lop, prune, as trees, wings eli karsia pois, esim oksia puista.

Heb 10:29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

Ilm 20:12 Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, **tekojensa mukaan**.

Ilm 22:12 Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, **antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan**.

Jeesus tuo palkan tullessaan, mutta ketkä kaikki saavat palkan? Ainakin se on selvää, että ensimmäisen ylösnousemuksen pyhät saavat palkan; he tulevat hallitsemaan yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta (tai pitkän ajan mikäli tuhat vuotta ei ole eksakti aikajakso). Suuri määrä ihmiskuntaa kuolee ja ne jotka vastustavat Kristuksen tulemistä hävitetään. Se ei tarkoita kuitenkaan sitä, etteivätkö he joutuisi tuhannen vuoden kuluttua viimeiselle tuomiolle. Heidän tuhonsa ei siis ole 'palkanmaksu'.

... **Vai pelastuvatko sittenkin kaikki?**

Miksi Jumalan rangaistus tulisessa järvessä olisi ikuinen?

On vielä yksi vaihtoehto: Sekä tulinen järvi, että toinen kuolema ovat molemmat kuvaannollista ilmausta. Ne, jotka eivät pelastu Kristuksen ja pyhien jakamassa tuomiossa ylösnousemuksen jälkeen, joutuvat kuvaannolliseen tuliseen järveen, jossa heitä vaivataan ja heidän on kohdattava kaikki tekemänsä synnilliset teot. Puhdistava tuli polttaa synnit pois, jonka jälkeen he voivat liittyä Jumalan lasten suureen joukkoon. Jos tulisen järven tuli ei ole fyysistä tulta, vaan 'kuluttavaa tulta' tai puhdistavaa niin mitä se kuluttaa? Kun ihminen joutuu tutkimaan itseään, 'lihan tekoja' ja kaikkia syntejään, joita tulessa poltetaan, ei ole epäilystäkään etteikö ihminen kärsisi tuskaa, vaikka kuinka henkistä se olisi.

Kautta historian on kirkko käyttänyt hyväkseen Raamatun kirjaimellista sanaa ja pelotellut ihmiskuntaa tällä kirjaimellisella totuudella. Raamattu on täynnä vertauskuvia ja kuvaannollista kerrontaa, mutta on helpompi ymmärtää Raamatun sana kirjaimellisesti. On sanottu sangen nasevasti, että kaikki mitä Raamatussa on sanottu on totta, mutta kaikki ei ole kirjaimellisesti totta. Tavalliset ihmiset sen enempää kuin oppineet teologitkaan eivät aina ymmärrä mitä vertauskuvan tai kuvaannollisen ilmauksen takana on.

Seuraavassa esimerkki kirjaimellisen tulkinnan opetuksesta netissä.

Gotquestions.org vastaa kysymykseen tähän tapaa: Koska Jumala on ikuinen, muuttumaton ja rajattoman vallan omaava, kaikki synnit ovat pohjimmiltaan Jumalaa vastaan. Sen vuoksi Jumala on säätänyt oikeudenmukaisen rangaistuksen, jonka mukaan rangaistus synnistä on myös ikuinen. Jumala loi ihmisen elämään ikuisesti. Kun joku

tekee syntiä toista ihmistä kohtaan, tälle synnin kohteelle on tehty ikuinen vääryys. Jumala on sen tähden määrännyt kaikki synnintekijät helvettiin, koska he eivät ole täyttäneet Jumalan standardia ja ovat rikkoneet Jumalan lain moraalisen täydellisyyden. Jos Jumala ei lähettäisi näitä ihmisiä helvettiin hänen lakinsa rikkomisesta, voitaisiin sanoa, että Jumala ei ole oikeudenmukainen.

Jos tämä olisi selvitetty näin Raamatussa, en pullikoisi vastaan. En kuitenkaan allekirjoita perusteluja tässä muodossa. Jumalan poika on kuitenkin se, joka päättää tuomioista. Ehkä hän ymmärtää ihmisten vajavaisuuden ja on armollinen? Ehkä Isä Jumala itsekin huomasi, että ihmiskunnan pelastamiseksi hänen täytyy tarjota pelastustie ja se on hänen poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta. Ilmestyskirja kuitenkin kertoo, että ihmiset ovat kuitenkin paatuneita ja itsepäisiä. Mitkään vastoinkäymiset eivät saa suurta joukkoa ihmisiä kääntymään Jumalan puoleen. Ja pelastuskin olisi vain yhden sanan päässä.

Miksi Jumala kiduttaisi ihmisiä ikuisesti tulisessa järvessä? Kun Jumalalle on kaikki mahdollista, eikö hän mieluummin haluaisi syntisen ihmisen kohdalla polttaa synnit pois ja puhdistaa ihmisen samanlaiseksi kuin ne, jotka jo saivat ikuisen elämän? Jumala ei olisi rakastava Jumala, jos hän rankaisisi pelkästään kiduttamisen vuoksi. Olen varma, että Jumalan rankaisun tarkoitus on korjaus oikeaan, puhdistaminen ja pelastaminen. Miksi Jeesus ilmestyi Saulille Damaskoksen tiellä, puhui hänelle ja sokaisi hänet kolmeksi päiväksi ja sai Saulin totaalisesti muuttamaan ajattelutapojaan niin, että hänestä tuli kiihkeä kristitty. Eikö Jumala voisi tehdä samoin muillekin, jotka ovat asettuneet häntä vastaan?

Raamattu todistaa, että **Jumala "tahtoo, että kaikki**

ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden”
(1 Tim 2:4).

Jesaja todistaa Jumalan tahdosta 46:10 ... **”kaiken, mitä tahdon, minä teen.** 11 ... **Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan; mitä olen aivoitellut, sen minä myös teen.”**

Edellä olevat kaksi Raamatunkohtaa ovat kenties monellekin tuttuja. He ovat saattaneet lukea ne, mutta ovatko he ymmärtäneet ne loppuun saakka? Kaiken aikaa ovat nämä olleet minunkin tiedossani. Silti en ole päässyt irti tulisesta järvestä ikuisena rangaistuksena. Kaiken sen jälkeen mitä olen kirjoittanut olen pysähtynyt näiden jakeiden ääreen enkä oikein voi käsittää, miksi olen torjunut ilmiselvän totuuden: JUMALA TAHTOO ETTÄ KAIKKI IHMISET PELASTUISIVAT. Kun Jumala on kaikkivaltias, on hänen vallassaan pelastaa vaikka koko syntinen ihmiskunta, hänen luomuksensa. KAIKEN MITÄ TAHDON, MINÄ TEEN. Näin vakuuttaa Jumala.

Kristuksen tullessa suurin osa ihmiskunnasta ei halua ottaa häntä vastaan. Vaikka miljoonia ihmisiä kuolee Herran päivän ahdingossa, ihmiset eivät kadu syntejään. Kun he sitten ovat viimeisellä tuomiolla ja Jumalan tuli väkisin puhdistaa heidät samalla tavoin kuin kristikunnan suurimman vainoojan Saulin, ihmisille tapahtuu samoin kuin Saulille – totaalinen käännös. Silloin toteutuu Jesajan ennussanat: Jes 45:24 ... **Hänen [Jumalan] tykönsä tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan.**

YHTEENVETO

Sekä *tulinen järvi*, että *toinen kuolema* ovat molemmat

kuvaannollista ilmausta. Viimeinen tuomio tapahtuu pääsääntöisesti kaikille ihmisille; heidät tuomitaan tekojensa mukaan. Elämän kirjaan, joka myös on kuvaannollinen ilmaus, on kirjoitettu niiden nimet, jotka pelastuvat. Jos kirjassa ei ole jonkun nimeä, hänet heitetään tuliseen järveen kitumaan ikuisesti. Näin siis perinteisen tulkinnan mukaisesti, jota kirkot ovat saarnanneet viimeiset kaksi vuosituhatta.

Olen ottanut lähtökohdaksi Jumalan tahdon, kun olen halunnut selvittää, onko yllä kuvattu kuvaus oikea tulkinta Raamatussa esitetystä. Tulkinnasta nimenomaan on kysymys. Monet väittävät, että ei tarvita mitään tulkintaa; kaikki Raamatun opetus on niin selvää ja kirjaimellista. Mutta kun se ei sitä ole. Raamattu ja Ilmestyskirja erityisesti on täynnä symboliikkaa ja kuvaannollista kerrontaa.

Seuraavat seikat ovat mielestäni *totista totta* ja kelpaavat tarkastelun lähtökohdaksi:

- Jumalan tahto on, että kaikki pelastuvat
- Jumala on profeettansa Jesajan kautta vahvistanut tekevänsä tahtonsa mukaisesti
- Jumala on suunnitellut kaiken ennalta jo ennen kuin maailmaa olikaan
- Jumala on tuottanut niin hyvän kuin pahankin; saatana on hänen luomuksensa pahassa ja Jumalan oma poika Jeesus, jonka Jumala on korottanut Kristukseksi ja Herraksi, on saatanan vastapuoli hyvässä

Seuraavat seikat vaativat tulkintaa:

- Tarkoittaako ikuinen, ikuisuus (aion, aionios, owlam) todella sitä mitä nykyisin ymmärrämme ikuisella; siis sellaista, joka on aina ollut ja joka tulee aina

olemaan, ilman alkua ja ilman loppua

- Onko Raamatussa kuvattu tulinen järvi konkreettinen järvi, jossa tuli palaa ikuisesti
- Onko tulisen järven rangaistukseen joutuvat tuomittu em. määritelmän mukaisesti kärsimään kidutusta tässä tulisessa järvessä ikuisesti
- Onko annihilaatiolle tai sen vastakohtalle universalismille raamatullisia perusteita

Miten siis uskon tänä päivänä? Sanon tänä päivänä, koska olen vuosien tutkailun jälkeen joutunut tarkistamaan erityisesti suhtautumistani kaikkien pelastumiseen.

Jumalan tahto on absoluuttinen, ei ehdollinen. Jumala ei sano, että "tahdon kaikkien pelastuvan jos..." Jos ihmiset katuva... tai jos he tekevät niinkuin Raamatussa opetetaan tms. Jumala myös vakuuttaa, että hän toteuttaa tahtonsa.

Katson myös selvitettyksi, että *ikuisuudeksi* käännetty kreikan- ja hepreankielen sanat on ymmärretty väärin. Ne ovat kyllä aikaan ja aikajaksoon sidottuja. Ei taida kukaan osata selittää kuinka pitkästä aikajaksosta on kulloinkin kysymys.

Uskon myös, että tulinen järvi on kuvaannollinen ilmaus ja sinne joutuvien kärsimys on sinänsä todellista, vaikka onkin henkistä, ei fyysistä kärsimystä. Henkinen kärsimys voi olla yhtä ankaraa kuin fyysinenkin kärsimys. Kristukseenkin uskovat joutuvat kestäämään Jumalan tulen puhdistusta; he pelastuvat 'ikään kuin' tulen läpi.

En sano mitään varmaa *annihilaatiosta*. Jos joku on ollut niin paha syntinen, joka on aiheuttanut kymmenien miljoonien kuoleman, eikö hän katumattomana olisi

ansainnut tulla totaalisesti hävitetyksi, poiskarsituksi Jumalan yhteydestä? Mitä teki Kristus tällaiselle kristittyjen vainoajalle? Pakkokäännutti Paavalin ja näin antoi esimerkin mitä voisikaan tapahtua muille uskottomille syntisille viimeisen tuomion rangaistuksena.

Entä sitten suhtautumiseni *universalismiin*? Kun joitakin vuosia sitten kirjoitin asiasta, totesin vain lyhyesti, etten usko universalismiin. Nyt olen oppinut uskomaan Jumalan tahtoon, varsinkin kun se on selväsanaisesti ilmaistu. Jos se olisi kirjoitettu Raamattuun punaisin kohokirjaimin, muutkin Raamatun lukijat voisivat siihen uskoa eivätkä menisi kirkon vanhojen tulkintojen mukana, joiden motiivit ovat useinkin olleet kirkon etu ja asema ei Jumalan totuuden julistaminen.

- [Lopuksi](#)

Näissä kirjoituksissa olen pohtinut esille tuomiani ajatuksia Jumalan tahdosta pelastaa – jos mahdollista – kaikki ihmiset.

Lähtötilanne on syytä pitää mielessä: Jeesus Kristus ja hänen pyhänsä ovat hallinneet Jumalan valtakuntaa maan päällä tuhannen vuoden ajan. Ihmiskunta on elänyt vapaana saatanan ja hänen demoniensa juonista. Ihmiset ovat kaikki kuulleet Jumalan sanan opetusta. He ovat eläneet aikaisempia sukupolvia pidemmän elämän ja näin heillä on ollut täysi vapaus päättää kukin kohdaltaan uskoako saamaansa opetusta ja uskoako Jeesukseen Kristukseen Jumalan poikana ja koko maailman hallitsijana. Nyt voisi sanoa, että ihmisillä on vihdoinkin vapaa valinta.

Mitä tapahtuukaan kun tuhat vuotta kestänyt hallituskausi, onnen, ilon rauhan ja terveyden kausi, päättyy? Saatana ja hänen enkelinsä vapautetaan. Saatana villitsee ihmiskunnan joukosta valtavan määrän ihmisiä sotajoukkoonsa. He eivät menesty, vaan saatana

vangitaan, hänen joukkonsa tuhotaan. Saatana heitetään tuliseen järveen. Tulinen järvi oli Raamatun mukaan varattu ensisijaisesti saatanelle, mutta sinne Raamatun mukaan heitetään monia muitakin.

Olen pyrkinyt pohdiskelemaan mahdollisuutta, että Jumala todella toteuttaisi tahtonsa ja sallisi myös suurten syntisten, jotka ovat 'ansainneet' tulisen järven kohtalon, pelastua. Selvyyden vuoksi sanon: tämä on ymmärrettävää niiden osalta, jotka ovat saaneet huonommat lähtökohdat elämälleen. Voisi ajatella, että Jumala huomioi näiden ihmisten heikommat lähtökohdat, ja soisi myös näille pelastuksen. Mutta entä nämä ihmiset, jotka ovat eläneet tuhatvuotisen valtakunnan alaisuudessa? Heitä ei ole kukaan erehdyttänyt syntiin. Heidän päätöksensä uskon suhteen ovat olleet täysin heidän omiaan, ilman saatanan häirintää. Jos he lopussa liittyivät saatanan joukkoihin taistelemaan Kristusta ja Hänen pyhiään vastaan, sen päätöksen tekivät he itse, oman vapaan valintansa mukaisesti. Jos Jumala armahtaakin ne, jotka eivät ole liittyneet aikaisemmin Kristuksen seurakuntaan, koska valinta ei ole ollut vapaata saatanaasta ja kaikista muista vaikuttavista tekijöistä johtuen, kuinka Jumala voisi armahtaa ne, jotka vapaaehtoisesti liittyvät Hänen vihollisensa joukkoihin? Ymmärrän kyllä, jos Jumala rankaisee tällaisia ihmisiä kovalla kädellä, vaikkapa karsii heidät pois yhteydestään kerralla ja lopullisesti. Sitä en kuitenkaan saata uskoa, että edes kaikkein pahimmat joutuisivat kidutetuiksi iankaikkisesti.

- [Lähteet ja lyhenteet](#)

Kirjoittaja: Heikki Jartela heikki.jartela at kolumbus.fi

Lähteet: <http://www.totta-on.fi/Raamattu/kirje.html>

Paninin kääntämä *Numeric English New Testament* on

luettavissa: www.unleavenedbreadministries.org
<http://www.telusplanet.net/public/tsgibson/panin.pdf>
<http://www.ubml.org/books/pdf/NENT.pdf>

NENT: Numeric English New Testament. Panin toimitti Uuden Testamentin käännöksen kreikaksi niin, että käännös toteutti numerollisuuden vaatimukset. Sen jälkeen hän käänsi tekstin englanniksi olemassa olevia käännöksiä hyväksikäyttäen.

NASB: New American Standard Bible

KJV: King James Version, Kuningas Jaakon käännös, joka on pitkään ollut yleisesti luotettavana pidetty käännös

UM: Uuden maailman käännös (Jehovan todistajien)

KR 33, KR 38: Kirkkoraamattu 1933 ja 1938. Näitä käytetty yleisemmin tässä artikkelisarjassa

KR 92: Uusin Raamatunkäännös

MUITA SIVUSTOJA:

www.biblicalunitarian.com

<http://focusonthekingdom.org>

www.inri.fi

<http://www.koivuniemi.com/raamattu>

<http://raamattu.uskonkirjat.net>

<http://www.biblehub.com/Strong's>

<http://www.blbclassic.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?Strong's>

